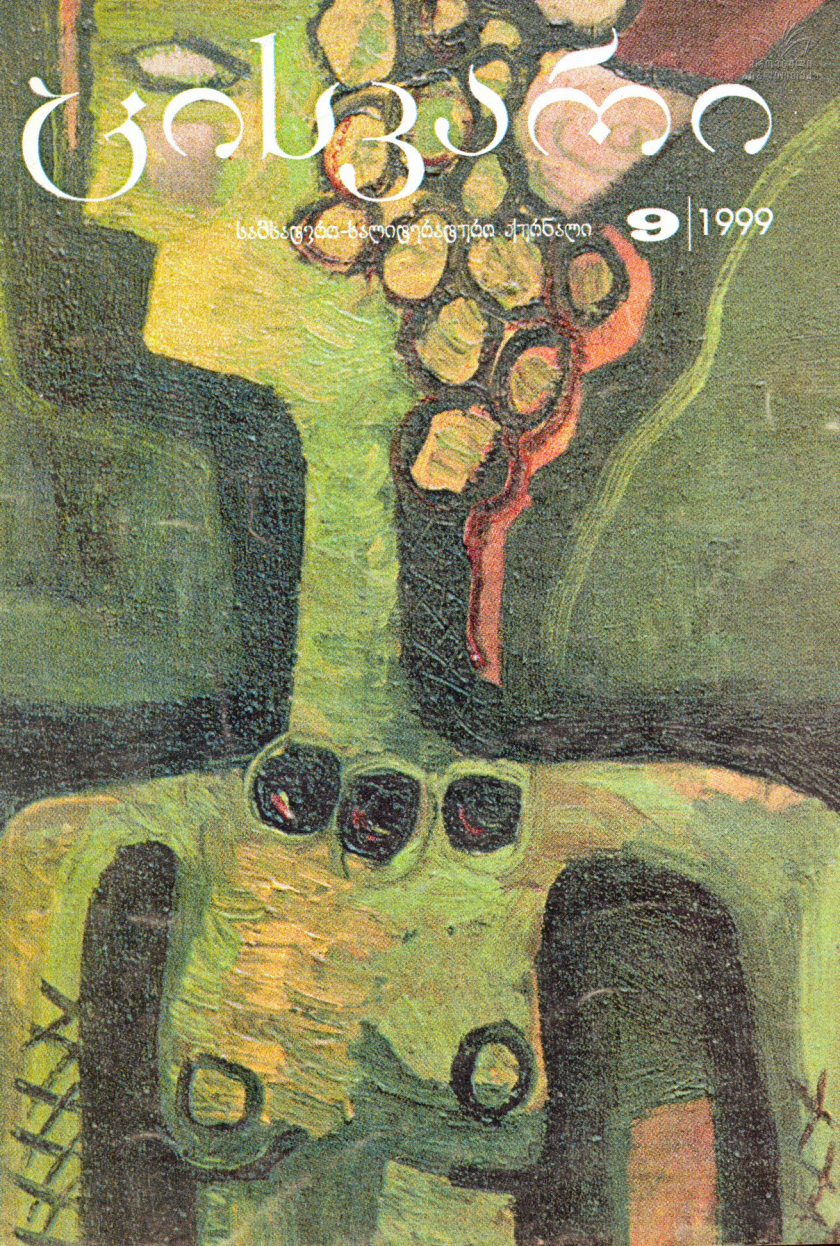

ტსვარი

სამხატვრო-სალიტერატურო ჟურნალი

9 | 1999

ჯემალ ქირია

ლომთა გაროსი

სამმოქმედებიანი ფარსი

მოქმედი პირები:

ლიადი ბოიო - წკიპურგარიის რესპუბლიკის კონსული
 ქალაბტონი ვეუ - კონსულის შეუღლე
 ქალაბტონი ლულუ - კონსულის ცოლისდა
 მუნეხამ - სამდიცინოს გამგე
 ველოლე
 ქალოი ქორა
 ქიპიტია - თავისუფალი მხატვარი
 მხმუნა ჭკუსუმი - ახალგაზრდა გულეკურნალისტი
 სიპო პაპა - ოცდაათი წლის გულეოპერატორი

სამდინგოს წევრები:

ნალინგის მდინგინი - განაგებს ფინანსებსა და ეკონომიკას
 სიამტკბილოზის მდინგინი - განაგებს პოლიციასა და უშიშროებას
 მხმუნა მდინგინი - განაგებს ოპოზიციასთან უთითორობას
 აბრეშუხანის მდინგინი - განაგებს სოციალურ საკითხებს

მოქმედა პირველი

წკიპურგარიის რესპუბლიკის კონსულის მისაღები. გვერდით აივანზე გასასვლელია. აივანი მიედანს გადაკურებს. იგი აქედან არა ჩანს, მაგრამ მიგინგების დროს ხმაური აღწევს. სენაზე მაგიდის ოფიხი დანაწევრებული ნაწილია. მათი შეერთებით თავისუფლად მიეიღებო მრგვალ მაგიდას. კუთხეში კარვის კალთა მოიანს. იქვე, კედლიდან, მომცრო მაგიდაზე გულეფონი და გულეფონორია. უკრანზე უირაგესად დიადი ბოცოს გამოსახულებაა.

ისმის დოლის რიგველი ხმა. ცერებზე ნეკვით შეშოდს შედოლე.

მელოლე - დიმპიტაურ-დამპიტაურ, დიმპიტაურ-დამპიტაურ, ასა!

(აივანცენაზე შედგება, თან დოლს უკრავს. კარვის მხრიდან შემოგოგანდებიან მუდღერიონები - გოგუნა, იელიტა, ვერინკა და ნუნუკა.)

მელოლე | სარლადი - არაფერს არ განაგებს
 გიბა - კონსულის დეკვა
 გონა
 გუნუნა

მელოლა | - მუდღერიონი
 მერიონა
 ნუნუკა
 გონუნა

მოქმედი:

მოსლიპაძე - დეკვატი ჭოპორტიდან
 მონორაშვილი - დეკვატი წითლიაურიდან
 მხმუნა - დეკვატი ცხვირითიდან
 ტელევიქტორი, უფრო სწორად, ხმა გულეკრანიდან
 ნანინა მინგინი - წკიპურგარიაში დაბადებული გურისტი
 მოქმელება ხდება წკიპურგარიის დედაქალაქ ქუქქელაში.

კაბინეტის მხრიდან ასევე ცერებზე ნეკვით შემოდან გუნუნა, გიბა და გოგი. შედოლე წაბით შეწვევებს დეკვრას).

მელოლე - ფრთხილად, ბიჭებო! ფხიზლად, ქალებო!

(გააგრძელებს დეკვრას. ბიჭები ნეკვით განლაგდებიან პრეზიდენტის კაბინეტთან, ქალები - კარავთან. დოლის ხმა თანდათან სუსტდება, შიგ ჩაერთვება გულედიქტორი)

ტელევიქტორი - წკიპურგარიაში საბოლოოდ გამოიღებია! წკიპურგარიაში გადაიგლო მონობის ულეო! დიადი ბოცოს ხელმძღვანელობითა და ბრძნული მითითებებით, წინ, დეკვარდოვანი ხვალესაკენ, სადაც რძის მდინარეები მიედინება და მაქარეისულის მთებია!. წვენი სატახტო ქალაქის ქუქქე

ლომოტო ტაროსი

ლას ერთსულენად ბოციოსი მცხოვრებნი ერთხმად დაღუღუნენ ხობახოს დაიდი ბოციოს შიმართლ...

(მეოლეუ გაღის. გულუღიქტორის ხმა გაუგებარ ლულულუმი გაღამორღება და ქრება).

გუზუნი (ბიჭებს) - თქვენ აქეთა ფლანგი დაიცივათ! მჭერე უხსილავია, შეიძლება კელელშიც შემოიძერეს. აქეთა ფლანგს ჩვენი ქალები მიხედავენ. სიდაც ისინი ღვანან, იქ შინაგულად ვერ გაივლის... ხარისხული თქვენ, დედაკაცებმა როგორ უნდა გაჯობონ?! ისინი რომ არა, გუშის კონსულთან შეერცხვებოდით! კინადაჲ პოსლიკაქემ შეადწია კანსიგმა...

მამბ (კეკს ლუჭავს) - კაი რა, უფროსო, მე და გოგა კაიფში ვიყავით!

გუზუნი - გავაკაფებ მე შენ!

მომბ - სამაგაყროდ პოსლიკაქეს პერანგი შემოვახიეთ!

გუზუნი - მაგრები ხართ! თქვენ კი არა, ქალებმა იყოზალეს!.. მიხედეო საქმეს! (მღედროის) ქალებო, ხომ მაგრად დგახართ?

მომბ - კლესხავით! დაიდ ბოციოს ბუმს ეერავან აუფერეს!

ნუნუნი - ვენაცვალე მაგას!

პირმხამ - რა გვეშველებოდა, ის რომ არა გვეყოლოდა!

ნუნუნი - რომ იყოლეთ, გოგოებო, რა ბედნიერი ვარ! წუხელ დაიდი ბოციო დამეხსიშნა!

მომბ - (ვეჯიანად) რას მელაპარაკებთ!

ნუნუნი - პო, გოგო, ცა გახსნა, თქლან კიბე ჩამოსწავს და ამ კიბით ჩამოვიდა! განზე სულ თქო-ვერცხლი ეცეა, თავზე გვირგვინი დაბნათოდა...

მომბ - მერე, მერე?

პირმხამ - ახლა იტყვის, მოვიდა და ჩამპროშგნაო!

ნუნუნი - რანაირი ხარ, რა!

მომბ - მერე, ქალო, მერე?

ნუნუნი - (ბუგება) არ ვიტყვი! ამ დედაკაცითან სიმარსაყ ვერ მოყვება დაბნაინ!

გუზუნი - ფრთხილად! (კვლავ ისმის დოლის მსუბუქი ხმა. მედოლე შემოძღვება თამუნა ჭკუასელს და სიკო პაპას).

მელოლე - აქ მოიცადეთ, გამოვა მუნჯაძე და გაარკვევს!

მამბ - სიკო პაპა, გაამზადე გულეკაშერა!

სმიქ - ნუ მომჭყრი, გოგო, თავი, პაპას ნუ შეხახს!

მამბ - რა ვქნა, რაც წვერი მოუშეი, პაპას დაემჭვავს და... აქ დაღექი! თუ კონსული გამოვიდა, აქედან კარგად გამოჩნდება!

სმიქ (გულეკაშერის ამზადებს) - წვერი იმიტომ მოეფო, მისლება, გოგოებს ვაკეფებ!

მამბ - ნეგავი ის გოგო მანახა, შენზე რომ გიყვება!

სმიქ - მე ვისმეც ვეცილები, ვედარ მამჩნევს და სხვებს რას დაეყებ!

მამბ - შენ მე მოთხარი და წუთში ჭკუაზე მოვიყვან, ვერგეე გაგარინებ!

გუზუნი - ვინ არიან?

მელოლე - გულეკიშიდან, ინტერვიუ უნდა ავილოთო! (დოლს შემოპირავს, დაევის ბიჭებს) ფრთხილად, ბიჭებო! (მღედროის) ფხიზლად ქალებო! (გაღის)

გუზუნი - ქალიშვილო, შეთანხმებულ თუ ხართ მუნჯაძესთან?

მამბ - გულეკონით ველაპარაკე!

გუზუნი - ქალბატონმა ემუშ თუ იცის, ანდა ლულუმ?

მამბ - ვერაფერს მოგახსენებთ, ალბათ მუნჯაძე ეცოლო!

გუზუნი - მეტად საეჭვოა! (კანსიგლიან გამოსის მუნჯაძე) ბატონო სამდიფნოს გამგევე, ეს ახალგამრღება...

მუნჯაძე - ვიცი, ვიცი, ვეღლაფერი ვიცი!

მამბ - მამ ბატონი კონსული მიგვიღებს?

მუნჯაძე - ეს კი არ ვიცი! თუ ქალბატონმა ემუშ გადაიფიქრა, ანდა ქალბატონმა ლულუმ დაბტური არ მოგვეცა...

მამბ - ეშე და ლულუ რა შუაშია, თქვენთან ხომ შევთანხმებ?

მუნჯაძე - ეშე და ლულუ კონსულის სიმშვიდის სადარჯოზე დგანან! იყოლე, კონსულმა თუ მიგაფო, აღერსით ელაპარაკე, ხმაში აღტაცება და პატეისიკემა გამოხატე...

მამბ - მე, ბატონო მუნჯაძე, დაიდ ბოციოს ვადმეტოებ!

სმიქ (თხრავს) - ვაი, ჩემი ბრალად!

გუზუნი - ასეც უნდა იყოხ, გენაცვალე, დაიდ ბოციო, ბოლოს და ბოლოს, დაიდა!

ნუნუნი - იგი ერთადერთი ინტელიგენცია წკიპურტარიაში და მეცი არცაა საჭირო!

პირმხამ - მერე როგორი ჭკვიანი და განათლებულია, იმდენ ენა იცის... იმ დღეს გულეკიშორში ჩუქნებს ენაზე ლაპარაკობდა...

მომბ - რთიალზე როგორ უკრავს, რთიალზე!

მამბ - მაგრამ ემუს და ლულუს არ ვიციან!

მუნჯაძე - პო, ვიცი, ვიცი... მოთხინებთ აღიჭურვე, ქალიშვილო, ჯერჯერობით კონსული დაკავებულა. მალე სამდიფნოს სხდომა დაწვეება. მანამდე შეეძლიათ ჩვენს სახელდოვან მიღენებს გაესაუბროთ! (გუგუნის) ბიჭებო, მაგიადა გაამზადეთ! (ისმის დოლის ხმა. გუგუნე, გოგა და გოგა ეცქვის ილევიითი საჭკუხა მავიღებს ერთმანეთის მაილაგამენ და მრგვალი გამოვა. მღედროისნე ადგილზე ცეკვით ირხევა. მედოლე დოლის ენერგული დაკვრით შემოუძღვება სამდიფნოს წვერებს, ცეკვით შემოუვლიან მავიღას).

გუზუნი - დაიდი ბოციოს თანამებრძოლებს გავმარჯობ!

მელოლე (მომბ) - ჯოს!.. ჯოს!..

გუზუნი (ვერნალისგებს) - რა საეჭვოდ განუმებულხართ, შეგვაწით თქვენი ხმაყ!

სამშენი (კენგაღ) - ჯოს!
სიმქ - ყელა გაციებული მაქს და ეკერალობა
გაგეფუქებო!

სამშენი (მიკროფონი უჭირავს) - ბაგონო მდიენე-
ბო, ჩვენ წარმოვალგენთ წკაპურგარაის ეროვნულ
ტელევიზიას! გთხოვთ, დაგეთანხმდეთ ბლეი-ცნე-
რეისებ!

მშენი - დიახ, დიახ, ბაგონებო! თქვენ კარგად
იყნობთ ტელეკურნალისტ თამუნა ჭკუასელს! მან
არაერთხელ აღუვლინა გულწრფელი ხიზგა დიდ
ბოლოს... თანაც როგორც ხედავთ, მშენიერი გო-
გონაა!

სიმქ - (თავისთვის) - ყელზე არ დაგაღვს!
მშენი - გთხოვთ, დათანხმდეთ ინტერვიუმე-
ქმ, როგორც ბრძანეთ! (თამუნას პასუხს არ აცლის)
ბლეიზე? ეს რაღაა? პო, მე კი ვიცი, მაგრამ იქნებ
ბაგონმა მდიენებმა არ იცინა!

სამშენი - ბაგონო ჩალიხების მდიენაო! თქვენზე
ამბობენ, ორი მდიენადი დოღარი იჩაღებია და
მაღე ჩვენს თავზე დოღარების წკაპა მოვო!

ჩალიხების მდიენი (ხმას ჩაიფურნეს) - სამწუ-
ხაროდ, ამჯერად საკმარისი ემპაობით ვერ ვიხა-
ლმით. ჩვენი კრეცინი პარტნიორები მაგნიფიკენ
და სახალისოდ გაგზავნილი ორი დოღარის დირე-
ქტორების ქერბიანი ქაღალდი უკან გამოგვიგზავნეს.
ჩვენ ის ქაღალდი დაუხეით, დავანაკწეთ, ემპა-
ობის ყველა წვეთსაღი. ანდენად ჩვენმა სათა-
ყვანებელმა წკაპურგარაიმ მხოლოდ ორი დოღ-
არი იმარაღა. ამიტომაც ჯერ-ჯერობით დოღ-
არების წვემა ვერ გამოგვივლიდა, მაგრამ უახლოეს
მომავალში, დიადი ბოლოს გამჭრიახობის წყაბო-
ბით, იმინარად ვინაღმით, მსოფლიოს პირი და-
ვალდების და მამის დოღარების წვემა კი არა,
კომი მოვ!

სამშენი - მამ დოღარები თავშესაყრელი გე-
ქება?

ჩალიხების მდიენი (კეკლეაღ) - იმდენი, გუნა-
ვლე, შენისთანა გოგუქას ძირს რომ დავციენო!
სიმქ (გადაღებას წვეგეს) - ბაგონო მდიენაო,
სხვათა შორის, ეს გოგონა დიადი ბოლოს სეკმარია!
ჩალიხების მდიენი - ასევე ვთქობინო! ყვე-
ლაგური საუკეთესო ჩვენს დიდ ბოლოს ეკუთვნის!
სამშენი (სიკო) - გზადლობთ, სიკო პაპა, ოღონდ
ჩემს თავს თვითონვე დაუცავ! (უჯარო სარდალს)
ბაგონო სარდალო, მძიმეღეს ანტეგრესიებს ჩვენი
სამხედრო დოქტრინა!

უჯარო სარდალო - ოო! სამხედრო დოქტრინა...
რთული საქმა სამხედრო დოქტრინა, განსაკუთრ-
ებით როცა ჩალიხების სამდიენო ფულს არ იძლევა!
რა გამოსავალი დაგეგმენია? გამოსავალი არა
გეგმეს! ჩვენმა დიდებულმა ანალიტიკოსებმა იფიქ-
რეს, იფიქრეს, შუბლზე ოფლი მოიციენეს. (ფიფონანგ
წერს გზადა ცხინთახითი შუბლს იმარაღებს) და
დადაგენეს: სამდიენების გასწვრივ გაგეგმეთ ვარ-
დის პლანტაციები, სურნელებისაგან მგერს თავბრუ

დაესხმება, ბუღბუღის სგვენისაგან თიფვა აიხნევა
და ჩვენი უმისროება გარანტირებულია... ოო!

სამშენი - შენისმნავა! სამხედრო დოქტრინა
კი არა, ლექსების კრებული!

უჯარო სარდალო (კეკლეაღ) - თუ ნებას მო-
მეცით, ვარდების ერთ ჭურვს, გოგონა, შენც გესერ!

სიმქ (დამინდება) - ბაგონო სარდალო, კერნა-
ლისტი-გოგონა კონსულის სტუმრია!

უჯარო სარდალო - ვიცი, გენაცვალე, მაგრამ
რას ვამბავ! ბუღბუღითი ვუსტკენ და ვგაა!

სამშენი (სიცილით) - სიკო პაპა, ნუ დამიფორთხე
ბეგერი თავყანსმეცემლები!

სიმქ - მაგათ რა პკონიათ?

სამშენი - პო, კარგი, ნუ ცქვიანობ! კამერა აქეთ
მოაბრუნე! ბაგონო მდიენაო!

სამშენი (მომხმობს) - გისმენ, დაგენაცვლე!
სამშენი - რა ხიახილებია პოლიციის ცხოვრე-
ბაში?

სამშენი (მომხმობს) - მთავარია, დაგენაც-
ვლე, სახელწოდება შეეუცვალეთ, იყო მილიცია,
გზხდა პოლიცია, დაგენაცვლის ყველა პოლიციელი!
ჩალიხების მდიენა ფულს არ გვაძლევს, თორემ
რემისის ჯიხებს შევიფიქნით, დაგენაცვლე. მაგრამ
ჩვენ უსაქმოდ არა ვართ, დაგენაცვლე, თხილსა
და კაკლის ჯიხებით გავდივართ იოღა! ამიტომაც
ერთი პროცენტით იკლო ქურდობამ, დაგენაცვლე
და მამაბილიობამ! დაგენ ახალი, დაგენაცვლე, ის
არის, რომ ქურდი და პოლიცია საიმპეტლობაში
ვიყოფრთ. დაგენაობით, დაგენაცვლე, ჩვენ მხე-
და ით და „სუკასა“ და „დურანკა“... ამისთი
შაურანზე... ასე მიღის, დაგენაცვლე, ჩვენი მინარ-
სიანი ცხოვრება...

სამშენი - პირადად თქვენ ვისთან თამაშობთ
„დურანკას“?

სამშენი (მომხმობს) - რაკ გენერალი ვარ,
დაგენაცვლე, ჩვენს ქორასთან წავეკურავ ხანდახან
ხელს! წურთლებმა შულერებთან ხომ არ დავჯდები,
დაგენაცვლე, სათამაშოდ!

სამშენი - გზადლობთ, ბაგონო საიმპეტლობის
მდიენაო, (ამეფიფიების მდიენა) ახალს რას გე-
გეციო, ბაგონო ამეფიფიების მდიენაო, წკაპურგარა-
იერი მოქალაქეები სიდაგასის შღვარზე არიან!

სამშენი (მომხმობს) - ამეფიფიების თუ შღვარზე
არიან! ფული არა მაქვს და საღად დავარდნო?!
ჩალიხების მდიენაბა თუ ვერ იხალისა, მე რა,
საკუთარი ჯიბიდან ამოვიღო? რაც ჯიბეში ჩამდის,
უკან აღარ ამოღის, გზხედვალე მაქვს და შეე-
კუპონი რომ კუპონია, იფიცი არ მიჩერდება! ამეფი-
ფიების სამდიენო ყოველნინარად ცილობს საკუ-
თარ თანამშრომლებს შეუნარჩუნოს უღუგა: ყვე-
ლამ თავის თავს მხეღოს, ბოლოს და ბოლოს...
სამშენი - სიკო პაპა, ეც კაცი რას გეგმობს?

სიმქ - ბაგონო მდიენაო! ჩვენ ჯერ ახალ-
გამრდები ვართ, არც პენსიას ვთხოვთ და არც
ღამმარებას!

ამრეფუნუნის მღვიანე - ამრეფუნებს თუ ახალგა-
მრელი ხარი! ბიჭო! (მორღება)

მამშნა - დღეს ცელ ფეხზეა ამღვარი!

სსპო - გაუქვლი, თამაშა, ერთი მდივანიაღ
დაგვრას!

მამშნა (ნაზად) - ბაგონო მისაკებს მდივანო,
მეღია თქვენ არ გაგვიბრძობებთ!

მისაკების მღვიანე (ასევე ნაზად) - შენი კითხვების
მოსმენა ჩემთვის ღმინია, პაგარა გოგო, შენი
ნარანარა ხმა ყურს მუსიკასავით უნაზაკებს!

სსპო (თავისთვის) - რა ექნა, ყურები ხომ არ
ავაგვლიჯო?

მამშნა - ოღონდ დამომშინდიო, ბაგონო მდი-
ვანო! გამიფონია, მისაკების სამდიფონ ოპოზიციას-
თან ურთიერთობას განაგებს!

მისაკების მღვიანე - დაიხ, პაგარა გოგო! ჩვენ
ყველასთან ვაპოულობთ საერთო უნას! თავს რომ
ღორები და კმეჩები დღევანდს, იმითიანვე გავმარ-
თაეთ მოლაპარაკებას! საამისოდ ბლომაღ მოვიმარ-
რაგეთ მისაკები. ოპოზიცია ქვეებს რომ გვეჯეროს,
ჩვენ მისაკებს ვესკვრები! იმათ რომ გტყია დაგვი-
შინონ, ჩვენ მისაკებს დაგუშენთ და კულთ ქვას
ვასროლინებთ... ჩუ, ეგერ უკვე ხმაურია!

(თანდათან უფრო მკაფიოდ მთისძის მომიგინგვთა
ხმაურა)

მპოლპე (დიღს შემოკრავს) - ფრთხილაღ, ბი-
ჭუბო! ფხიშლაღ, ქალეებო!

ტპლპლპლპლ - ხალხი ერთსულოვნად აღღდა
დაიად ბოცოს დასავაგებ! ქარხნებისა და ფაბრი-
კების კენთიზგარი მუშები, მჭანეები, კანალიზაციისა
და კოდექტივიზაციის დამსახურებული მუშაკები,
რკინიგზელები და საავიაციოს გონებანულები პერსო-
ნალი ერთხმად უჭერენ მხარს დაად ბოცოს!

გუნგნი - აბა, ბიჭუბო! აბა, ქალეებო!

გმბა - ფეხის ხმა ისმის!

გპლა - მოდიან, მოდიან!

გპუნგნი - მოედანი ხალხით ივსება, მიეღი
ქანქულა ფეხზე დაღდა, მოვი ჩვენია, მოვი იმითი!
(მემოდიან ქრდი ყორა და თავისუფალი მზაგე-
არი კიკიგია)

ქორა - ჩვენი ბოცოუკა აქანია?

ქიქიტი - ბოცოია აქა?

გუნგნი - დაიხ, დღეს სამდივონს სხლობა!

ქორა - ბოცოუკას გადაეცი, ყორა მოვიდა-
თქე!

ქიქიტი - უთხარი, ეგ ხალაყბო უნემოდ კა-
ნონიერი არ იქნება-თქო!

გუნგნი - ვფიქრობ, თქვენი ადგილი სწორედ
სამდივონშია!

მისაკების მღვიანე (ხელებს იფუნუნეს) - ბაგო-
ნებო! ყორა ჩემო! ძმარ უსაყვარლესო კიკიგია!
მოგესალმებით და გეთავყვანებით!

ქიქიტი - გაღამენდი იქით!

ქორა - ასეთებს ჩვენ პარაშისთან ვაწკნდით!
მამშნა - სიკო პაპა, კამერა აქეთ მოაბრუნე!

სასიტერესო გიპებია! ბაგონო ყორა, ერთი წუთით!
ბაგონო კიკიგია! წკიკურგარის გულეფმობა გაწე-
ხებო... ერთი წუთით, თუ შეიძლება! ამ ეტაპზე
რას ურჩევდით ბაგონ კონსულს?

ქიქიტი - რას უურჩევდი და რე გამაბრძობებს!
გავებუტები და უყაროს მერე კაკალი!

ქორა - რას უურჩევ და ჩემს ბოცოს ვურჩევ,
ყური გამოიფხიკოს და მეტი დემოკრატია შემოი-
ღოს! ძმაკიკები ციხეში ჩამოიქნა! ციხეს რად უნდა
რკინის კარები, მას მოუხლება შუშბაზანღები, გაღ-
იაში ხომ ბუღბუღები სხედან, გოგო-ჯან! ასე თუ
წავიდა საქმე, ჩხუბი მოგვივა! ჩვენ თუ წაიქნებოთ,
მოვა ერთი უცნობი ნაცენობი და ორივეს იქ ჩაგვ-
ყვლებს! ბოცოუკამ იკითხოს, თორემ მე ფინჯარ-
ასთან მაქვს ადგილი!

მამშნა - ნაცენობი უცნობი ვინაა?

ქორა - არის ერთი ჭადარა ტურისტი! ხომ
გავიფონია, გზამე მღის ერთი კაცი... რათა ერთი?..
მამ რამდენი?.. ორი!.. რათა ორი?.. მამ რამდენი?..
სამა!

გუნგნი - ამას იყერთ? ესენი ხეპრობენ, თქვენ
კი მართალი გგონიათ!

მისაკების მღვიანე - ბაგონო ყორა! ბაგონო
კიკიგია! მე თქვენ მისაკებს მოვიძღვნიო!

ქიქიტი - მოწყვეთ თავიდან! არ გააჭირა საქმე!

ქორა - ეგ მისაკები პარაშისა ჩააგლე!
(მომიგინგვთა ხმები ძლიერდება, ეროვება გულე-
ღიქტორი)

ტპლპლპლპლ - მხოლოდ მცირე ჯგუფი აგენ-
ებისა და მოღალატეებისა ციღლობს დიად ბოცოს
გადაყენებას!.. დაიხ, მათ სურთ წკიკურტი კორან
ჩვენს სათავყვანებულ კონსულს და ამით დღეუკონ
წკიკურგარის რესპუბლიკა!

გუნგნი - ახლა სამღვილაღ მოდიან!

გპლპა, გპრინპა, გუნგნი - ფეხის ხმა ისმის!

გოგოებო, მზად იყავით!

(გულეფონი რეკავს)

გუნგნი - ალო! ქალბაგონი ემე ბრძანდებით?
არა? ქალბაგონი დღეუ? დაიხ, მესმის! უკვე მოე-
ღინე, მგონია!.. კი, კი... ვიყი, ვიყი! (ყურბიღს ღებს)
აბა, გოგოებო! მოემზადეთ და პრავაკიკიას არ
წამოუგოთ!

(ბრბოს მზარდად ხმაურმა თითქოს სცენაზე შემო-
ყარა პოსლიკაბე, ქიორამული და ცხვირბაბე)

გუნგნი - ჩვენ მოვიტოვებთ ჩვენს კანონიერი
უფლებების ადღენას! ჩვენე მიგვიძღვის წვლილი
წკიკურგარის რესპუბლიკის ჩამოყალიბებამ! აბა,
გაიხსენეთ, ვინ იყო ის პიროვნება, პირველად
ცხვირი რომ დაეკმინა?

ქიქიტი - სწორედ ცხვირის ამ დღე-
მინების მოკვე მსოფლიო სასწაული!

გუნგნი - რეღობის თვლი უნდა გავწყო-
როთ! ცხვირი ცხვირბაბემ დაეკმინა და ამით იმ-
პერას საფუძველი შეურყია! აქედან გამომდინარე,
ლოგიკას თუ მიუგებუნდებით, დიადი ბოცო არ

არის მთლად ღიადი და უნდა გადადგეს!

გუგუნი - გესმით, ქალეთო?!

გუგუნი - გაწყდა ამითი სისხილა, ესენი ნამდვილი მოღალატეები არიან!

მკლბა, შპონსა, ნუნსა (სამულის ირგვლო ასკინალით დახვან და გაჰკვიან) - მოღალატე, მოღალატე, ბუნგო! მოღალატე, მოღალატე, ბუნგო! შპონსა, შპონსა, შპონსა (ზურვებით ერთმანეთს ყვრანობან) - გრცხვენოდეთ, გრცხვენოდეთ!

მისაჰბის მამინი - ცხვირადე, შე ცულო! ქონორამეილო, შე ცულო! პოსლიკაჰე, შე ცულო!

შობ - რა ჯობია, ბოიოკას მივეშუელოთ თუ პოსლიკაჰეს?

მამინი - ნუ ვაქიარებთ, ვნახოთ, რომელი უფროა დემოკრატია!

შობ - ვინც ციხეს რკინის კარებს შესხსის, დემოკრატიაც ის იქნება!

მამინი - ვინც ქოთანს ჩემნაირად მოაბამს ყურს, ნამდვილი დემოკრატია ის იქნება!

(ქალები იეროშე გაღადან, ანხლობენ, წიწქიან, წიხლებს ურგაჰებენ)

მამინი - ნელა, ქალო, ცხვირპირი არ დამოიანო!

შპონსა - პროტესტს ვაცხადებ! ამის გაეროს ვაცნობებ!

შპონსა (ხელებს შარვლის ხეჯარაშე იფარებს) - აჲ არ მომარტყაო! აჲ არ მომარტყაო!

მამინი (ერთ შუკროში დგანს და ქალებს მსუბუქი გამთა ბაილობენ) - ყონაჲ! ყონაჲ!

გუგუნი - რა ბუნებრივი გულწრფელობაა!

გუგუნი - მასების დემოკრატული ვნებების გამოვლენაა!

მამინი - ღიად! ღიად!
(მოუღიდან ხმები ძლიერდება, ისმის ყიჟინა - „ბოო! ბოო! ბოო!“)

მამინი - ქალბატონებო, სირცხვილია უსუსური მამაკაცების დახვერა!

სამი - გასაოცარი კადრები გამოიძიდა! მსოფლიო საბაგენტოები ხელიდან წამკლავენ!

გუგუნი - არაქა, თურმე გვიძიენ!
(ქალები ქომინით ჩერდებიან, სიკისკენ აგრესიულად მოიქცევენ)

მკლბა - ვინ მოგვა გადაღებს უფლება?!

შპონსა - ოპოზიციამ მოგესყადა?!

ნუნსა - ამოიღე ფირი და საკუთარი ხელით გადაიფხრიწე თავზე!

მამინი - ქალბატონებო, დამშვიდდით! ჩვენ კონსულმა მოგვიწვია!

გუგუნი - მეუე ქალბატონ ღულუს კითხეთ?!

ქალბატონმა ემუე ნება მოგვცათ?!

(მოლოდინედა ჩაერთვება გელოვქტორი)

გელოვქტორი - დემოკრატის აყვავების ამ ეპოქაში მოგაერთო სულგაყიდული პიროვნება ძირს უთხროს წკაპურგარის კეთილდღეობას...

(ხმა ვარდება, კაბინეტიდან გამოდინ ქალბა-

ტონები ემუ და ღულუ

ღულუ - რა ხდება, ჭირიმე, აჲ?

მამინი - მოსვენება აღარაა, ყველგან მტერო, ყველგან ბუნგო!

გუგუნი - ქალბატონო ემუ, ქალბატონო ღულუ! ჩვენ უბრალო და უწყინარი წკაპურგარული ქალები დემოკრატული წესით პროტესტს ვუცხადებდით ერის მოღალატე ოპოზიციონერებს. ეს მტერის მოგმავნილი წვეროსანი და ეგ ტახტიცა გოგო ამას ფირზე იღებდნენ, რათა მსოფლიოს წინაშე თავზე ლაფი დაგვასხან!

მამინი - ჩვენ კონსულმა მოგვიწვია!

შპონსა - ოპოზიციის სახელთ პროტესტს ვაცხადებ!

ღულუ - ძეხადე, ჭირიმე, ძეხადე! (სიკოს) მიჩვენე, ჭირიმე, ეგ ფირი!

სამი - რანაირად?

ღულუ - ამოიღე და გაშალე!

სამი - შექმე ხომ გაფუტდება?

ღულუ - იქნებ ვერჩენია, ჭირიმე, შენ გაფუტდე!

მამინი - ეს უკანონობაა! არა გაქეთ უფლება!

სამი - შე ვერ დაგემორჩალებით!

ღულუ - გუგუნი... სდა ხართ, კაცებო!

(ღივის საშუალი მივარდება სიკოს)

მამინი - ხელი უშვით! რას სნადახართ?! ხალ-

ხნო, ვერა ხედავთ?!

სამი (კაჰრის ჩახუტებს) - მომეშვით! კონსულ-

თან გიჩივლებთ!

ღულუ - თივლე, ჭირიმე, თივლე!

მამინი - ყველგან მტერია! ყოველ ნაბიჯზე მტერია!

(სიკოს ქვეს გაფილებენ და აპარატს გამოვლევენ.

ჩაერთვება გელოვქტორი)

გელოვქტორი - დემოკრატია ჩვენი ცხოვრების

წესია! მატერიალ დემოკრატია აქვს თავისი მღვარი.

უსამღვრო დემოკრატია მაცნებელია, უფრო სწორად იგი დამკლაველია. სწორედ ამიტომ, ისტორიის

ამ ეტაპზე დემოკრატია უნდა დაეღოთ ხუნდები.

ჩვენი კონსული ყველაზე დემოკრატული კონსულია და უფლება აქვს მომიერი და მოხელისი

ხუნდები დაადოს მავანთა და მავანთ... მაშ, ვაჰმ-

არჯოს ღიად ბოიოს, წკაპურგარის დემოკრატის

შეს!

(ხმა თანღთან მიწმობდება)

შობ - რადღე არა ჰგავს ეს დემოკრატია!

მამინი - ბოიოთ ისეთი უსულელია, კისერს

მაღე წაიტყოს! უმჯობესია, დროზე გაუბუტო!

მამინი, შპონსა, შპონსა, შპონსა - ჩვენ პროტესტს ვაცხადებთ!

მამინი (გორის) - ფირი გავვიფუტებს...

(მიღებები კლავ ფეხზე ღვანან და გამოს უკრავენ.

მელოღე ღილს მსუბუქად ურგაჰს. ქალაქის მოე-

ღინად ძლიერდება ხმები - „ბოო! ბოო!“ აქა-იქ

გაურება - „კითხია... გორა...“ სგუნია.)

მამინი - ბატონებო! წკაპურგარის რესპუ-

ბლიკის კონსული დიდად ბოიო! (ყველანი გამუ-

ლებიან. მელოღე ღილს სწრაფად უკრავს. ნეკით

ლომთა ტაროსი

მოუძღვება კაბინეტთან გამოსულ კონსულს. დაიდა ბოცო ნაპოლეონის სტილიზებული გადაჭრის სცენას. გაღის ათვანზე და მისაღებების ნიშნად შუქს აღმართავს. ისების ღრანინელი, სკვენა - „ბოცო! ბოცო! ბოცო!“ კანტიკუნტად - „კიკიკია!.. ჟორა!“
ბ'ისი - მეგობრებო!..

(ხმები სუსტდება. დღისის რიგების ფონზე სივრცეში შრავალაღმისი ექო თანდათან ქრება - „მეგობრებო!.. მეგობრებო!..“)

მისამართები
სერაფი სერაფი

სივრცის გაღაღადებებით მისაღები გადაკეთდება კონსულის ბინის ფრაგმენტებად - სახადლო თოახს და კაბინეტზე. ამათ შორის სამბოლური კარია. სახადლოში გრალების ქალბატონი ეშუ.

მშუ - ვერ გამოვია, რა ვაჭაო ჩემს ქმარს. მიჯარულმა ხოლმე, შეხსილდის შვილი ხარ და ვერაფერი გისწავლიათ. ჩემს გაკეთებულ არაფერი მისწონს. რა ვქნა, როგორც შემძლია. ისე ვაკეთებ. გაუგებზე მზარეულს კი ნამდვილად ვერ ვუნდობი. ხომ შეიძლება მოსიყვარული აღმოჩნდეს და ქებაში სგრავიანი ჩაგვიყაროს... ესეც ასე! წენიანი მზად არის! (სამზარეული წიგნში იხედება) მარალი ეგონებების მიხედვით... მგონი, ვუქენი მარალი... თუ არ მიქნია?... სუფრამე მარალი დღეს, თუ უნდა ჩაამაგოს!.. ახლა მანანის ფაფა... ნუგაყვი რძე ხომ არ აჭრება?... ახალი რომ მოვგებინაო, თოვადან გახდება შესამოწმებელი... ლაბორანტი ვითომ სან-ლოა?... იქნებ თოვითონ ჩაგვიყაროს სგრავიანი. ვინ იყოს, ტენიკელეთი, გულში რა უღვს! ყველას ჩვენს დაწამულად და სიკვდილი უნდა, სიკვდილი ჩვენს მტერსა და ოპონიციას... ესეც მანანის ფაფა...

(კაბინეტში ლულუს შემოსივას თამუნა და სიკო პაპა).

ლულუ - ვერ დაგვიძღა, ჭირამე, და არ მოეწონე ჩემს დაიკო ეშუს. მეც მიკვირს, ჭირამე, ასეთ საქმეზე პაგარა გოგუნეებს რომ აგზავნიან. საცა ბაგონებია, წესით, იქ მაგრონიბე უნდა გააგზავნო. დაიდა ბოცო ვერ ახალგაზრდა კიყაა, ჭირამე, სისხლი უღაყივით უღვს, მისი ცდუნება იოლია...
მამშენა - როგორ გეკადრებათ, ქალბატონო, არც მოეჭირა...
ლულუ - შენ არ იფიქრებდი, ჭირამე, მაგრამ ეშე უბრალო ქალი რილია, კონსულის ცოლია და ყველაფერი წინასწარ უნდა განსჯივაროს. მისი აზრით, ჭირამე, პაგარა გოგუნეები კონსულს ახლსივც არ უნდა გააკარო და მეც ვითარინებო...
მამშენა (წყინით) - ქალბატონო...
ლულუ - ნუ გაწიწმავლებ, ჭირამე! აი, ესაა დაიდა ბოცოს კაბინეტი, აქ დალოდეთ, მეც საღმდეგო ახლოს ვიქნები, თუ დაგჭირდით, უნდა გავუწოდებ, ჭირამე!

(გაღის სახადლოში)

ემე, ჭირამე, მზადა ჩვენი ბიჭო?
მშუ - პო, წვერს იპარსავს! მაკრონის წენიანი და მანანის ფაფა გავუკეთე! ისეთი გემრიელია, ნერწყვი მოვადგებო...
ლულუ - მთავარია, შენს ქმარს მოადგეს ნერწყვი, ჭირამე, მე პირის გემო დაკარგული მაქვს. (კაბინეტში)

მამშენა - ძლივს არ დაგვანება თავი! სიკო პაპა, აქედან დავიწყებთ, მერე აი, იქით იმობრავს! მსხვილი პლანით გადაიდე! კონსული რომ ჩაფიქრდება, თვალზე გავიკეთო!.. მაყურებელს ერთგვარი ინტიმური ფონი შეეკუქმნათ! იქნებ ბინა წინასწარ გადაგველო!.. ინტერვიუთი დაიწყებდით!
სიკო (უღმუნებს) - იქნებ უყსალაგაც გადაამაღებინო!.. ამითი ლედა ვაგრძე, რა ფირი გამოგვქვს!
მამშენა - რაც გაუგება, ევლარ აღადგენ! გიყვები არიან!

სიკო - გიყვი მიუშვი ნებასა! არ მომწონს მე აქ ბევრი რამ! ისიც არ მომწონს, რომ შენ რაღაცა მოგწონს!

მამშენა (სიცილით) - ჩემო ექვანიო და ბრამიანი სიკო პაპა!
(სახადლოში)

ლულუ - ხომ იცი, ჭირამე, დღეს სამღვინოს სხდომა! შეუცადე, არ გააჯარო, კაი თვალით მოგვხედავ!

მშუ - რა უფლება აქვს ცუდი თვალით მოგხედავს! შედეგად ვართ გადავიცილი!

ლულუ - ნუ გაწიწმავს, ჭირამე, ქმარია შენი და საქმე უგრებოში აკეთებენ. ჭკუით უნდა აჯობო, ჭირამე, ყველას! აი, მუნჯადებს ვაგყობ მერყობას, ჟორა და კიკიკიაც არ მომწონს რაღაც...
მშუ - პო, ჩაეაწვიოთ ლაპარაკი... (კაბინეტში)

სიკო (საგარეულში გაიმობგება) - კაი ყოფილი კონსულის საგარემელი, უკანალს არ გავკენს!
მამშენა (კვლდის სურათთან მდის) - ეს ბოცოს მამაა! იცი, ვინ იყო? გამორჩეული კაცი წიწმავაურში ისეთი წიწმავი მოკავდა, წელამდე წელეობდა თურმე!

სიკო - სწორედ წიწმავა შეუღდისინა ალბათ ცხვირადებს ცხვირში, დაეკენინა და იმპერიაე მობრეცია... პოპლა, დაევენერო თავზე!
მამშენა - მე საგარეულში რომ გამოქმედებარ, შემოვა ახლა დაიდა ბოცო და ყურებით აგვიყენებს!

სიკო - დიდა ამბავი! რა მოხდება, ორი წამით მანეც ვერძოთ კონსულობის სიკეთი! ამ საგარემელში ეკალი რომ ამოდიოლეს, ბევრი კი არ მოიძლიებდა შიგ ჩაჯდომას!
(სახადლოში შემოდის ბოცო)

ბ'ისი (სიცილს იფუნებს) - ქალბატონ-ლაბამბეო, ჩიგებო-ჩიგუნებო, აბა რათი უნდა ახამოცოთ თქვენს ბიჭო? (ქებას თავს მოხდის, ჩაქუნავს უკაყოფილად) ისეც მაკრონის წენიანია?

ლულუ - მოდი, ჭირამე, ავერ დაბრძანდი!

(ბიტი მაგიდას მიუჯდება. ლულუ მკერდზე ხელსახოტს ააფარებს და იქვე დგას. ეუბნუნება წინაშე მჯდომს)
 მამ - ჩემი ხელთი გაგაკეთე, ჩემი ბიჭი, ასეთი კია სუნი ბიჭს.

მამ (პირველად) - კია სუნი! ყელში ამომვივია ეს წყალწყალი მაკრონი!

მამ (წყნარად) - უკეთ არ მხეხებუბა! მზარეული მოგვეყვანა ცოლად და ის გაგაკეთებდა!

მამ - ქალი, მზარეულის ცოლობა რად მინდა, ყველა მზარეული ჩემი არაა!

მამ - უცხო კაცს ვერ ვენდობი სწორედ, ირგულივით მტერი გვახვევია, შეუძლიათ სტრეჟინის ჩაგვიყარონ!

მამ - მირჩვენა, სტრეჟინის ყვლაბო, ვიდრე ეს უმარადო და უწიწაო ბალანდა! მომამორე აქედან!

მამ - ხომ ხარ კარგი ბიჭი, ჭირიმე! აბა, ერთი კოვში გადავალაპე!

მამ - აბა, კიდევ ერთი კოვში, ჩემი ბიჭი!

მამ - არ მინდა, მომეშვიო!.. მთორე კერძს შევჭამ!

მამ - ჩემი ბიჭი...

მამ - არა ვარ მე შენი ბიჭი და საერთოდ არა ვარ კარგი ბიჭი... ეს რაა? ისევე მანანის ფოფა? დმტრო, ამას რას გადავუყარე! ქალი, ხორცი არ ამოიყვანა წკიპურგარამში?

მამ - მეშინია, ჩემი ბიჭი, არ დაგეწამლოს!

მამ - დაბი ბოიო გქვია, ჭირიმე, და პაგარასავით კი წყუწუნებ!

მამ - ხილი მაინც მოგვეგანათ!

მამ (გახარებულად) - მოვიგანე, ბებრე გარგარი! ოღონდ რბილი ნაწელი მე შევჭამე, შემეშინდა, მოწამლული არ იყოს-თქვა... შენთვის კურკები შემოვიანახე! დარწმუნებული ვარ, შიგ სტრეჟინის ვერ შეაღწევდა!

მამ - ქალი, კურკა ყვლაბო?

მამ - არა, გენიეკალის შენი ემუ, კურკას დაბამტყრე და გული ჭამე!

მამ - ოპ, მამაჩემო, რად გამაჩინე, და თუ გამაჩინე, წაწმანდარე რად არ დამტოვე! (წამოხტება. ხელსახოტს მაგიდაზე დაადგებს. კაბინეში აჩქარებით მივა. ხაოი ყელვლიან აიძურწება. თამუნა დაბნეული დგას. ბიცი ამათ ვითომ ვერ ამხნევს, მაის პორტრეტთან მივა და თეატრალურად მუხლზე ხელსხვულს გაკერული შემოიტრყვამს)

მამ, მამაჩემო, ძვირფასო მამიკო! წაწმანდარე მშვენივრე! რატომ გამაჩინე ამ განჯვასითეს?! (მამს მხედს)

მამს (ხეშად) - სიკო პაპა, ჩართე!

მამს (ხაოი ყელვლიანად)

მამ (როლიში შეიჭრება) - თუ გამაჩინე, რად ჩამსტრევე ჩემი მურმეხეცოვანი ხამშიბლოს - წკიპურგარასის სიყვარული. რატომ ამკელე ხამშიბლოს გადარჩენის შიშიმე მასა! ხომ შეუძლებო ჩემთვის უფრო მსუბუქი გეარითი შეგვრჩია. გახვლებოდის, მაგალითად, პოეტს! გავეყვარებოდის, მაგალითად, ჩემ მორეულ სულთერ მძას შოითას! ხელახლა დაე-

წერი სხეგანისა და გარიელის სიყვარულის ამბავს... ახლა პოეტურ გურნარში გამოვიწვევდი უბადლო გადატკინოს! განა მე ვერ დავწერი, ვარდი სილაში! ჭკიანი მებაღე ვარდს სილაში ჩარგავს? ხომ ჩამოქნა და ფოთლები დასცვევდა, ხად წვაა მაშინ მისი სილაგვარე!

მამს (სიკოს) - გიფრე რამე?

მამს - ჩაიწერი და მერე დაეამონტაგო! ეს მონაკვეთი ამოსაღები გახდება!

მამს (თვალბზე ხელს აოფარებს) - ანდა აკალემიკოსობა არ ჯობდა? ჩაიკვეტილი კაბინეში, დაეწერი გენიალურ თხზულებებს! დაეაზრევილი ფარდობითობის თეორიას! ბოლოს და ბოლოს მხოლოდის მოვეწიდა წაწმანის მოყვანის მოწინავე გენიოლოგია! შენ კი რა დამმართე, მამაჩემო! ფიცი დამაღებინე! შეულო, მოთხარი, ჩვეს ბუღერულ წკიპურგარამს შენს გარდა ვერაფერს გადაარჩენსო! ო, რა მძელა საქმე მომასაჯე, მამაჩემო! გულკითილი ანგულში ჩამაგლე მგლებს ხახაში... ეამე, ეამე, მამაჩემო!

(სახილდობი)

მამ - გაბრაზებული გაფარდა! კაბინეში ეინმე ულოლება?

მამს - ეს გათახსირებული, გინგეცა გოგო გულევიანიდან...

მამს - დილუ-ე! აქამლე რატომ არ მოთხარი! ხომ გიხოვე, მარგო ნუ დაგოვებ უცხო აღამიანე-ებთან-მეთქი! ეინ იყის, მგერა სილან მოგვეპარებ! (შეღანი კაბინეში) რა ხდება აქ?

მამს (ვითომ გამოფხიზლდება) - პა, თქვენა ხართ? მეგონა, მარგო ვყავი!

მამს (თამუნას) - ხომ გინდოდა ინგამი, ახლა ბლომად მიიღებ!

მამს (ეუბნება აშვილებს) - პო, კარგი, ჭირიმე, ნუ ნერვიულობ, რა გახდა ერთი ჯღანი გოგო!

მამს (შურაგეციოფილი) - ბაგონო კონსულო!

მამს - აპ, უკაცრავად, ვერ შეგამჩინია! ფიქრებს ისე გაბეგავებს ხოლმე, ორგული ვერაფერს ვხედავ ქვეყნის გასაჭარი მაწვება მზრებო, ომდენა საფიქრალა...

მამს (თანაგრძობით) - დაბ, ბაგონო კონსულო!

მამს - მამ თქვენს უნდა ჩამომართვათ ინგერევი?

მამს (ჩაგვრება) - ცოცა დაფიქრე, ჭირიმე, როცა უბასუბეს მუნჯადე ამგოკეცს, ესენი ხანდონი არიანი, მგერამ თეთონ მუნჯადე ვითომ ხანდო?

მამს - ახლა მუნჯადეში გამიხვრეტიკო გვანი!

მამ - არა, ჩემი ბიჭი, მუნჯადეზე ცელს არაფერს გეტყვით, თუშეა დღეს ცოცათი გული მატკინა, მგერამ რა მოხდა, მე ხომ მხოლოდ კონსულის ცოლი ვარ, მეტი არაფერი, ის კი შენი თვალი და ყურია!

მამს - ახალი ამბავი, რითიდა გატკინა გული?

ლომა ტაროსი

მეუ - თუნდაც ის რად ღირს, ეკრნასისტი გოგუშკა მოჰკავს, და მე არ მითანხმებ! მინდობა, შენთან ღარბიასული მაგრონა მოსულიყო, დიადი ბოიო ხარ, ვიღაც კიკიტაა კი არა?

ბლოც - ახლა კიკიტასაც მისწვდი! ქალო, ყველა უნდა გაღამებგერო? კიკიტა ჩემი მარჯვენა ხელია! ლუქუ - კიკიტა მარჯვენა ხელია, ქურდი ქორა - მარცხენა! ჩვენ ვინა ვართ - ფეხები?

ბლოც - ვიცი მე, ვინცა ხართ და ახლა მაქვალეთ სტუმართან დაპარაკი! (თამუნას) აქეთ მობრძანდი, ქალიშვილი! (ფუსი) რას უწუნებ, მშვენიერი ბავშვი ყოფილა!

მეუ - შენ ოღონდ ყმაწვილი გოგო ნახი და გადაარევი! მე ვინა ვარ, მე არავინ!

ბლოც - შენ კონსულის ცოლი ხარ და უფლება არა გაქვს ეჭვით ჭიჭინაზე სკდებიო!

სამშენა (სიკოს) - მოეშადავ, აი, იმ კეთხიდან გადავივდი!

სსიქ - აქამდე რაც გადავივდი, სულ ამოსაჭრელია, მუნჯაძე არ გაგვაშვებინებს!

სამშენა - ბაგონი კონსული! ჩვენ გავსურს გადავიდეთ ისეთი ფილიმი, რომელიც წკაპურგარის მოსახლეობასა და უცხოელ ტელემაქურელებსაც დაუხატავს ჩვენი საყვარელი კონსულის პირად ცხოვრებას!

ბლოც - მდი და დაეუხატოთ, საყვარელო! (ეჭუ ღმონსტრაციულად გადის სასაიდლოში) ლუქუ - მივიყვან, ჭირიმე, იმ ქალს გულის მანკამდე! (გადის)

სამშენა (შემკრთალი) - მაპაგეთ!

ბლოც - ყურადღებას სუ მაქვივე, ხატულა გოგო, ქალს სურევები... პო, მკითხე, რაც გნებაეს!

სამშენა - თქვენს მეუღლე მგონი გაეჯავრეთ!

ბლოც - არა უშავს, სგრიქინის მისიებს და დამშვიდდება! ქალი კი არა ვეუფხავა, მაგრამ ხომ გახსოვს, ჩემი უფროსი ძამიკო მთია სესგან-დარუჯანს ვეუფხვს ადარუჯან. (ოხრავს) თუმცა ვერ წარმოიდგენია, ვეუფხვს როგორ უნდა მოეყურო! (სასაიდლოში)

ლუქუ - ფიცი ხარ, ჭირიმე, და ამიტომაც ბრძოლას აგებ! ხუმრობაში უნდა ჩაგუვლო ქმრის სიგყვები, ხომ ხედავ, უბრალოდ სურევებზე თამაშობს!

მეუ - მშვიდად ვეყურო, ჩემს თვალწინ როგორ ეკურკურება პირველსავე მშებველან?

ლუქუ - ენას ძეგალი არა აქვს, ჭირიმე! ახლა ჩუ... (ჭკურუქანას ყურს მიაღებს)

მეუ - მე მიმიშოვ, უკუთვს სმენა მაქვს!

ლუქუ - მოითმინე, ჭირიმე, არც მე დავყრუებულვარ ვერ!

(კაბინეგში) სამშენა - სიკო პაპა, ჩართე! (ბოფოს) თქვენს უხალციხე გარემოცვა! ვინ არის, მაგალითად, მუნჯაძე!

ბლოც - მუნჯაძე ჩემი თვალ და ყურია! (სიკოს)

მეწვევიც გაღაღება! ეკრანისათვის, რაცა ვთქვი, იგივე კმარა! ისე, მინაურულად თუ გინდათ გათავითცნობიეროთ, მუნჯაძე ერთი გაქსუებული მაგყურაბა! ჩვეულებრივ პირაკრული მყავს, ბევრს არ ვილაპარაკებ, თორემ პირი თუ მოალო, იმდენ სიცრუეს დაფეხავს, გყვილების მთა დადგება! ხან ხორცი შემობაქვს წკაპურგარიამი, ხან ბრისანი და კარაქი. ვეგებო ყოველთვის გზამაზა, კეჭში კი სიცარიელეა! აი, ეს არის მუნჯაძე!

სამშენა (სიკოს) - ჩართე! (ბოფოს) რას გვეცვით ბაგონ კიკიტამე?

ბლოც - კიკიტა ჩემი უპირველესი თანამებრძოლი და მარჯვენა ხელია! კიკიტას გარეშე ჩვენი საქმე ნაბიჯითაც ვერ წაიწვეს წინ! (სიკოს) მეწვევიც გაღაღება! (თამუნას) ჩემი ხატულა გოგო, შენ ისე მომეწონე, ვერაფერს დაგიმძლავ. კიკიტა ერთი გაბერალი გომბეწოა, რომელსაც პეონსა, რომ თუ ძალიან გაბებრება, უფრო მშიშველოვანი გამონიღება. აი, სეირი თუ გინდა! ერთხელაც იქნება, ვასკდება და სუნს დადგება!

სამშენა (სიკოს) ჩართე (ბოფოს) ბაგონ კორამე რა აზრისა ბრძანდებით?

ბლოც - ო, ბაგონი ქორა დღის ალაშინია! ავი ჩვენი დროის არხენა ოქელაშვილია, მდიდარს ართმევე, ღარბის აძლევეს, ანდა პირქით... ამ! (სიკოს) მეწვევიც გაღაღება! ქორა ერთი გარეჯარი ქურდია რა... ახალი ანეკლოგი თუ გინდათ! ქორა ეუბნება კიკიტას: კიკიტა, გააღაღე თანამებლობიან, უფლო გაქვს, ოქრო გაქვს, ბრლიანეც გაქვს, რად გინდა თანამებლობა? კიკიტა გაკვირებით ეკითხება: სადა მაქვს, ქორა, ფული და ოქრო? ქურდი ქორა ოხრავს: ეჰ, მაგა რო ვიცოდე!

(ვიგინიან) სამშენა - სიკო პაპა, ჩართე!

ბლოც - ახალგაზრდავ, არ ჩათავდა მაგ კახეცა?

სსიქ - ჯერ ბევრია!

სამშენა - ყურადღება! სამა, ორი, ერთი... ვაწვევით! ბაგონი კონსული, თქვენს უპირველესი დაბამანური თვისებები!

ბლოც - საინტერესო კითხვაა, ბევრჯერ მივიქრია ამაშე მოგახსენებთ! ჩემი უპირველესი ადამიანი თვისებაა თავმდაბლობა და გულწივილობა! ერთხელ შეშვეარი თიკანი მომართივეს და საჯაროდ ვიგორე. ეს ბეჭეკა რაგომ დაკალით-მყოქს... დაახ... ეს ჩემი ბრალი არ არის, ბუნებით კეთილი დავიბადე! ამას ეროხმად აღნიშნავს ჩემი ბიოგრაფიის „მოგონებების“ სქელგანია წიგნში, რომელშიც თავმოყრილია ჩემი ახლობლების, მეზობლების, ანგაბადისა და სკოლის ამხანაგების დაკითხვის ოქქები... იქ მოვიყვანიდი ფაქტებიდან ბევრი რამე კევე არ მახსოვს, მაგრამ საფუძველი არა მაქვს არ ვენდო იმათ ჩვენებს, ვისაც ცხოვრების ერთადერთი სათველ წერტილად ჩემთან ნაცნობობა დარჩათ... თქვენ წარმოიდგინეთ, დაბადებამდე კეთილი ყოვოლვარ, ველადილობი, დედაკო მეღმეტად არ შემეწე

ხებისა და თურმე წიხლებს არ ვირტყმევინებოდი. დედამ იფიქრა, იქნებ ნაყოფი ცოცხალი აღარც არისო, ხანდახან იცვოდა, ნუგავი იმედი გამპართ-ღებოდაო... დაბ! (სიკოს) კიდევ ბუერი ფირი დაგრჩა?

სმკქ - ჯერ ბლომდა!

ბქმქ - ასეთი უსაშუალო რა ჩაღვეი მაგ აპარატში?

მამქნა - სიკეთის პირველი გამოვლენა, რაც დაგამახსოვრდა!

ბქმქ - იყით, მე ხაოცრად თავმდაბალი ვარ და რაც არ მახსოვს, იმას ვერ დავებრალე! ჩემი ბიოგრაფიები ამკამად ამშაბლებენ კოლექტურ მრავალგვამეულს, სადაც აღინუსხება ყველაფერი, რაც გაღამდენია და რაც არ გაღამდენია! დაბ! ალბათ, გახსოვთ ლექსი, მეღა რი დეღამიგს ემუქრება, ცელს მოვიტან ცუნკულასა, ხელეწოს და წაღუნასაო, შემსინეულმა დეღამიგმა ბარკვი გაღმეულვი, იმ უხინდისო მეღამე კო, წარმოიღ-გინეთ, შესასნა! ეს ლექსი რომ წამიკითხეს... (გინდის ხმაზე) რომ წამიკითხეს, იმდენი ვიტირე, გაესკიდი გირადით... ძლიეს მომახსოვირეს...

მამქნა - მართლაც კეთილი ყოფილხართ!

ბქმქ - კი, ეჭვი გუპარეობდა?

მამქნა - არა, ეჭვი არა! რამე ცოლვა თუ გაღვეი სულზე?

ბქმქ - კი, კატა ჩამაკვდა ხელეშში...

მამქნა - კატა?

ბქმქ - პო, კატა! პატარა და უჭკუო ვიყავი, ჩემს კატას ჭროდა თვალეები ჰქონდა და ლურსმნიი ამოვეწიჩქე...

მამქნა - ვაიმე, შერე?

ბქმქ - ანხაელდა, გაღარია, დაშფაჰნა... შემე-ცოლა და ყელში წაეუჭირე...

მამქნა (ჩურჩულით) - შერე?

ბქმქ (მწუხარებით) - დახსრწო!

მამქნა - რანაირი ხუმრობა გეოღნაით!

ბქმქ - არ გჯერათ? მე კი, ეპ, სულარ გამახს-ნებთ, იმდენი ვიტირე... (გინდის ხმაზე) ჩაგვიყრდა...

მამქნა (ხმაყარნლით) - სიკო პაპა, იღე?

სმკქ (კომყოფილად) - ესეე ამოსაჭერილი გავგო-ხლებ! ფირი გაგაფუჭეთ!

ბქმქ (ცხვირხაოთი თვალეებს იწმუნს) - წადი, გენაცვალე, ახალი კასეგა ჩაღვეი!

სმკქ - მაპატიეთ, ჯერ კიდევ საკმარისია!

ბქმქ - წადი, გენაცვალე, მუნჯაბქეს უთხარი, იმდენი კასეგა მოცეც, რამდენის აწვეას შეძლებ!

სმკქ (გახარებული) - მართლამ ბოღმის ვიხდი, გავად, მუნჯაბქეს დაველაპარაკემა და მოებრუნ-ლები!

ბქმქ - ნუ ამქარლები, გენაცვალე, კისერი არ მოიგებო, ნელა გაიარე!

სმკქ - მაშ წავედი, ახლავე დაებრუნდები! (გაღის)

ბქმქ - დაბ, ჩემო ხატულა გოგო!

მამქნა (უხერხულად) - ბატონო კონსულო... (სასადღოში)

ლელე - მიქელებს განვითარებამ, ჭირიმე, კულმინაციას მიაღწია!

მმუ - რას ნიშნავს კულმინაციას მიაღწია? მიმ-იშვი ჭეჭურგანსთან!

ლელე - სირცხვილია, ჭირიმე, კონსულის მეულ-ლე ჭეჭურგანსთან ჩაიკუმ! როცა საჭირო იქნე-ბი, მოგინებო! (ცლილობს ჭეჭურგანში შეიჭყიფოს) (კაბინეგში)

ბქმქ - მე შენთვის, ხატულა გოგო, კონსული კი არა, უბრალომე უბრალო კაცი ვარ! ისეთი მო-სიყვარულე გული მაქვს, პირდაპირ ვღწებ! მიყ-ვარს ჩემი ხალხი, წიკურგარის მთელი მოხახლ-ეობა, სათითაოდ ყველა, მუნჯაბქე და კიკიტაი კი, მაგრამ გამორჩეულად მიყვარს შენსითანა ყმაწ-ვილი, ხატულა გოგოები! გული ვერ იცეცს ამ სიყ-ვარულს, სულ მინდა გეფურო და გეფურო (ხელს წაგანს)

მამქნა (ღაუბრება) - ბატონო კონსულო!... უკა-ცრეავად... ბატონო კონსულო!

(მაგდის ირგელივ დაღმის ბოგი მისდევს)

ბქმქ (მკერად) - ლექქ!

მამქნა (მოწვევით წერდება) - ბატონო კონს-ულო!

ბქმქ - კონსული თუ ვარ, როგორც უმაღლეს მთავარსარდალს, უფლება მაქვს გაბრძანო, - „სღექქ!“ და იერიშით დაგაგეჭვეო! (ხელს მოხვევს. თამუნა უხებლივ სიღას გაუ-ლაწუნებს)

მამქნა - ვაიმე, მაპატიეთ, ბატონო კონსულო! (მაგდის შერეე შხარეს გაღაინაგელებს) ღვთის გუ-ლისბითეს, მაპატიეთ!

(სასადღოში)

ლელე - წინ, ჭირიმე, მუსგად ღროულია ჩემი ჩარევა!

(შეგვივლებინ კაბინეგში)

მმუ - რა ხდება აქ?

ლელე - ეგვიბა, ჩემს ბიჭუნას სისხლი აუღ-ღდა პარღეებში!

მმუ (ჭიჭინით) - ხომ ევეუნებოდი მუნჯაბქეს, პატარა გოგუნეებს ნუ გამოუშევენ-მეთქი!

(ბრუნდება სიკო)

სმკქ - ახალი კასეგა ჩაღვე! დაეწყო?

ბქმქ (ნატეკ ღლიანე ხელს იხვამს) - მეგობ-რებო! გრძელდება გაღდება საგელეგობო ფილ-მისა - „რესპუბლიკის კონსულის საღაგი ღღეება“... უპირველი ყოღმისა, თქვენს საყვარელი კონსული ღიადი ბოგი მოგესალმებთ ყველას სათითაოდ, გკოცნით და გეხვევთ! (ღარბაშ კინფას უგზანს)

სარამო მქორა

კონსულის მისაღები. მაგიდა კვლავ ითხ ნაწ-ღადაა გაყოფილი.

თამუნა ჭეჭხელი და სიკო პაპა

ისმენა - თავგება ამებს! რაც გადავიდეთ, სულ გადასაყრელია, არადა, კარგი ჩანაფიქრი გექონდა!
სსიპ - რატომ? შენ ხომ ოჯახურ გარემოში გინდოდა დაიდი ბოლო გეხილა. ისილე კიდეც და საინტერესო კადრები გადავიდეთ! მართალია, მუხაბაძე მაგას ეკრანზე არ გაგვაშუქებინებს, მაგრამ უცხოური ტელეკომპანიები შეგვეუწყებინა!

ისმენა - მერედა, მსოფლიოს წინაშე შევარცხეთი-ნოთი ჩვენი ქვეყანა?

სსიპ - ჭეშმარიტებაზე დიდი ღირებულება არ არსებობს, ჩვენ კი ჭეშმარიტების მსახურნი უნდა ვიყოთ და სიმართლეს თვალში გავუსწოროთ! შენ გინდოდა ისეთი დაიდი ბოლო გეხილა, როგორც აქამდე წარმოგეგინა, ისილე კი ისეთი, როგორც სინამდვილეშია! ამას ვერხად გეცქევი...

ისმენა - საიო პაპა, მარტო რატომ დამტოვე? კაცი ხარ მაინც, შენი იმელი მქონდა!

სსიპ - მე ხომ კონსულთან დაგტოვე, დაიდიანი! განა აქამდე მის სახელს არ იფიქრებდი?

ისმენა - ნუ დამცინი, საიო პაპა!

სსიპ - მე დაგცინი? ოპ, თამუნა, რომ იცილე... (თავს აკავებს) ხომ არაფერი მთავრდება?

ისმენა (შორტვალ) - არაფერი! კაცია მაინც და შემეშინდა...

სსიპ (ცხარდება) - კონსული არ ვიცი მე, თუ რამე გაწვევინა, მითხარი და ვუჩვენებ სერის!

ისმენა (შეშინებული) - ჩუმად, გაიგებენ! არაფრის არაფერი უწყენისებია. დამშვიდდი!.. უკეთესია, ის მითხარა, რას ნიშნავს ეს შენი „ოპ, თამუნა, რომ იცილე“...

სსიპ (მუხლებზე დაეარდება და ხელებს გაუწვდის) - ოპ, თამუნა...

ისმენა - ვაიმე, ახლავე ადექი! შემოვლენ და დაგეინახებენ! ჩქარა, ეგერ მუხაბაძე მოდის!

(საიო წამოხტება, განისამოსის ისწორებს. შემოდის მუხაბაძე)

მუნჯაძე - შეგიძლიათ სამღიწის სხლომაც გადაიდიოთ. შთამომავლობას უნდა შევუწახოთ ამ მოვლენის ამსახველი კადრები. იცით თქვენ, რომ ცენტრურა არა გვაქვს, სიტყვის თავისუფლებაა, მაგრამ გადაღებულ ფირს ამ ოფისიდან ნუ გაიგანთ. უნდა შევანოწმოთ, რადგან ჩემ გარდა არაფერ იცის, რა შეიძლება და რა არა!

(ისმის ღიღის ხმა. მუხაბაძე საცქეპაოთ შემობრუნდება. შემოდის მუხაბაძე. მსოფლიო უკრავს)

მელონი - ყურადღება! იწყება სამღიწის სხლომ! (ცეკვით შემოდის კონსულის დღევანდელი. სამკუთხა მადიდებს შეპართებენ და გადიან. ასევე ცეკვით შემოდის სამღიწის წევრები, ერთ რიგად შერეიდებიან და დღის გაქტმე ნარნარად ირხვიან. დღის ხმა უგება წყდება. ყველანი გახელებიან)

ყურადღება! ბატონი წკაპტარაის რესპუბლიკის კონსული დაიდი ბოლო!

(ღიღის უფრო ენერგიულად შემოჰკრავს. ცეკვით მოდის ამაყად თავაწული ბოლო. ვაჟს და ლულს მკლავებში ხელები გაუყრიათ და ისინი

ბოთის ილიტებს იმეორებენ. წყდება დღის ხმა)
ბოლო - მეგობრებო! (ეჭო გაბოსცემს - „მეგობრებო!.. მეგობრებო!..“ დანარჩენი გეჰსი და ექოს უფინება) დღეს ჩვენი ქვეყნის ფრთახატულა ისტორიაში ერთი წინგადაღებული ნაბიჯი ჩაიწერება!

აქ, ამ მრგვალი მაგიდის არგული უნდა ჩატრდეს სამღიწის ისტორიული სხლომ. პირველი საკითხი: როგორ უნდა შემოეუხსდეთ ამ მაგიდას! ვეფქრობ. ვინც ვერ დაეკევა, დაიდა არ გაგვინაწყენდება. მთავარია, მრგვალი მაგიდაზე!

მუნჯაძე - გადასაწყვეტია საკითხი იმის თობაზე, ვინ უნდა მიუჯდეს მაგიდას და ვინ უნდა დაჯდეს მრგვალი!

ლეულ - ამას რათ უნდა, ჭირიმე, ღაილა! კონსული ხომ დაჯდება და დაჯდება! მე რომ ცოლისდა არ ვიცი, ქალი ხომ ვარ და ამოლენა მურგუკეობის ჭიდაობას ვერ დავიწყებ! ვინც ჩემს საკამზე დაჯდება, ჭირიმე, უბღუმი დაჯახსი და ის იქნება! ჭირიმე, შენი ჭირიმე!

მმუ - მე ჩემი სტატუსით მეკუთვინის ერთი ადგალი, რაკი კონსულის ცოლი ვარ. მართალია, ჩემი ქმრის ხელში მეტი არაფერი არა ვარ, მაგრამ ღამაში კალიგრაფია მაქვს. ხელის, რა თქმა უნდა! (ხელს პავერს ნარნარად შეარხვეს)

ბოლო - მამსადაზე, სამი ადგილი დაკავებულია! დანარჩენი დაწერებაზე იცის! აბა, გაეშმაღეთ!.. დადექით!.. ირგვლივისკენ. ერთი, ორი და სამი... მიდი!

(ღიღის აბრავუნება და იწყება ჭილი. ისმის ხმები: „ეს ჩემი სკამია“, „შენი კი არა, ჩემია!“, „გაიფი, ფეხზე ნუ დაშაბიჯე!..“ „მუჯღუგუნებს ნუ ირგვინებო!“ საიო ამ სენებს იღებს, თამუნას მიკროფონი უჭირავს)

ისმენა - „კონსულის სადადე დღევანდელი“, ასე ეწოდება ჩვენს ტელევიზილმს. ჩვენ ახლა მომსწრენი ვართ ამდღეღებელი სკენისა. იწყება წკაპტარაის რესპუბლიკის სამღიწის სხლომ, რომელსაც პირადად უძღვება კონსული დაიდი ბოლო!

(ამსობაში კიკიგობას და ქრდი ჟორას გარდა ყველა ჯდება. თამუნა მიკროფონის უწვდის ბოლო) ბატონო კონსული სხლომს დაწვევებს წარს ტელევიზიონ წკაპტარაის მოქალაქეების!

ბოლო - მეგობრებო! ჩვენი უმთავრესი ამოცანაა, ვიართო ქრისტეს გმით და ვინაფეთ ბარაბას გმა! რას ნიშნავს ეს? ეს იმას ნიშნავს, რომ ჩავეუკოთ ერთმანეთს! მე, მაგალითად, ვინემე სილა რომ გამაწნას, მეორე ლოტას მიეუკუვრე, მიუხედავად იმისა, რომ კონსულიცა ვარ და თანაც დაიდი! ეს ისე ჩავეუთო, თავმდაბლობის ნიშნად! მე თქვენ ყველანი მიყვარხართ! აგერ ჩვენი ჩასქეპული კიკიგობა, კი გულის ფიგაროზე მახატია! აგერ ჩვენი კონსი, ჩვენი თანამედროვე არსენა ოქდალ ვედი! იქნებ არ დამაჯეროთ, მაგრამ ოპოზიციაც მიყვარს! პოსლიკაბე რომ პოსლიკაბეა, თავზე ღერი თმა არ შერჩენია, ისიც ადამიანად შამაჩნია! ესენი ხომ

გზააბნეული კრავება, გყისკენ იყურებიან! ამიგო-
მაე გემულარებით, ამ კაცებს თუ ჰყავთ ნაცნობ-
მეგობრები და ახლოლები, თავი დაანებონ აგე-
ნგობას და დალაგს. დაბ! დალაგი არავეს შერჩება!
მე ვააბაგებ, მაგრამ ჩემი საყვარელი ვრი არ აბა-
გებეს! ისეუ და ისეუ მოგოწოლებთ, უარი თქვათ
ბარბაბს გზაზე! კოკონი და გუხვევით, თქვენი
კონსული დაბაი ბოცი!

(კონსან უგზაგნის მაყურებლებს. მღიუნები მსუბუქი
გამით აჯილოლებენ)

ჰიპიტბმ - ასე ვილდე მე?

ჰიპიტ - ძალიან საწვეინია, რომ ჩემი მარჯვენი
ხელი კიკიტაი დარჩენილა უსკამოდ!

ლალე - მერედა, დროზე ვერ გააქნებ, ჭირიმე,
უკანალო? სხეებმა ხომ მოასწრეს დაჯლომა! და
საერთოდ, როგორ შეიძლება მსუქანი კაცი იყოს
სამდიუნოს წვერი, ხომ იფაქრებენ გადაჭამა ქვე-
ყანაო!

ჰიპიტბმ (მიბმელ) - მოკეტე, დედაკაციო!

ლალე - ხომ ხედავთ, რა შუურაცხიოფას მაყე-
ნებენ მე, ემუს დას!

მემ - რა თქმა უნდა, მე მხოლოდ კონსულის
ცოლი ვარ, მეტი არაფერი, ყველა ვიგინდარას
შეუძლია ფეხი დამაღვას!

მორბ - ბოციუკა, აღვირი ამოსდე შენს დედა-
კაცებს, თორემ აქეთ ამოგვებენ ავივინ!

მორბ - მეგობრებო, ნუ ვიკინკლავებთ! იმედა,
ერთი სკამი მაინც მოიძებნება კიკიტასათვის!

მემ - ისედაც ძლივს ვეგვეით, ღამის არის
ერთმანეთის მუხლებზე შეუასხლებ!

ჰიპიტბმ - ჩაიწით, თორემ ამ მრგვალ მაგიდას
დავაგორებ ასუგაღის „კატკიკით“!

მომინბმ - არაქა, ჩაიწით!.. ჩაეწითო!.. შეემ-
ჭიდროვებო!

(კიკიტაი სკამს ჩააკეუხებს ბოცის პირისპირ, მობ-
ლმული ჯღება)

მომინბმ - დაბ რნება ეორას სკამის საკითხი!

ლალე - არა, ჭირიმე, მეტი სკამი ამ მაგიდას
ირგვლე ნამღვილად არ ჩაეკეტე!

მორბ - ბოციუკა, მიწნობ მე შენ! სკამზე ძალ-
ითაე ვერავან დამაწებებს! ამ მაგიდას რომ მიეუ-
ჯლე, ისეთი ბორკილი დამელება, ცხემსიე რომ
ვერ მოუფაქრებათ! უბ, არას იბამ, ასეთია ქარდა
კაცის ბედი! ჩემი ხალხი იბა მის, მე აქ რანაირად
დაჯლე!.. ბოციუკა, გამოუშე ამინსკია, თუ არა-
და, ერთი გაბურეგა ჩემთვისაც მოიძებნება ციხის
კამერაში!

მორბ - სამწუხაროა, რომ ჩვენი თანამებრძო-
ლი ეორა უღკმაგუმების ენით ვეუღაპარაკება!
რას იფევიან ამ საკითხზე სამდიუნოს წვერები?

სიმამბკამლორბის მომინბმ - ქერდს რა უნდა და
ბნელი დამეო!

ჩალორბის მომინბმ - ქერდის შემოსავალი გდ-
ასახადით არ იბეგრება და ჩვეს ბოჯუკის აკლდება!

უქარბი სბრლაბი - ჯარი მე არა მეტავს და

ეორას ჰყავდეს?

სიმამბკამლორბის მომინბმ - იქნებ ამინსკია ეენათ, ჰა?
სიმამბკამლორბის მომინბმ - ამინსკია რომ ეენათ,
უსაქმოდ დარჩებით! ეს კაცი თვითონ ვეუხეუწება,
ჩამაჯანტოთ, ვეთ პატივი და ჩაეჯანტოთ!

ამმამმუხმბის მომინბმ - ვუფქრობ, პატიმრის
ბალანდ მაინცდამაინც ძვირი არ დაგვიჯდება!

მორბ - მეგობრებო, დიდი გულისტკივლით
უნდა აღენიშნო, რომ თავის დროზე არსენაც იჯდა
ციხეში ქერდისა და ეახლის ბოიგრაფიას ამმეუნებს
ციხეში ჯლომა. უკმანერობა გეკარანხოვს, რომ
ჩვენს ეორას აუესრულო წაილო!

(მეუღიან ვისისები ჩამომეუება და ეორა გალიამი
აღმონღება)

მორბ - ეე, რას შეუბათ, თქვე ჩემსებო, ეე-
ეკებალებ შიმშილობას!

სიმამბკამლორბის მომინბმ - ისეთ ბალანდას
მოგართმევენ, შიმშილობა გერნოს!

მორბ - ეს უკვე პოლიტიკური პროეოკიციაა!
ჩვენ არსენას ვაბარებდით, ეს კი თურმე დალაგის
გზას დააღდა! ჩვენი გუშინდელი მეგობარი ეორა
რაკი შიმშილობას აცხადებს, ვაღებუდნი ვართ
ჩვენც გავეეთ პასუხი! მე მოვეწულობ სამდიუნოს
მთელ შემადგენლობას, პროტესტის ნიშნად,
სამწუთიანი შიმშილობა გამოგაცხადო!

ამმამმუხმბის მომინბმ - ეუბ, გავუძლებ მერე?
მუნჩამბ - ჩვენი მხრიდან შიმშილობა მაინც
შეუწონდა მიმანჩია, ამით შეიძლება ჩვენი კიკიტ-
იას ძვიერუგის ჯანმრთელობა დაზარალებს!

ჰიპიტბმ - თქვენ თუ ვინადა, იმმშობლით, მე
კი ნუ გამაბრანებთ!

მორბ - ესე იგი უმრავლესობა თინახმაა, ორა
წინააღმდეგი! სამდიუნოს სახელით ვეცხადებს მამწ-
უთიან შიმშილობას! აბა, ავიშაღენით!.. კელის
გასწვრივ დაეწვეო!.. მედმეტი არ ვიმოდროთ,
ენერგია არ დაეუხებარჯოს...

(მეღილე მსუბუქად ეურავს დოღს სამდიუნოს
წვერები კელის გასწვრივ წებთან. შემოგოგანღება
მეღერიანი)

მომინბმ - წყინარად, გოგოებო, მიმდინარეობს
შიმშილობის პირველი წუთი! ვინმეს თუ მოსწვეურ-
და, გამოხდელი წყალი მიაროვით!

მომინბმ - ჩვენი ძვიერული კონსულიე იმმშო-
ლობს? წარმოუღგენეღა!

მომინბმ - სისწრაფის მანქანას თუ გამოუძახებ?
მომინბმ - თუ ვინმეს გული შეუღონღება,
ჩანათამ ვაღდილობი მაქნეს!

(სიკო ვაღაღებას აგრმელებს. თამუნა მიკრო-
ფონითა)

სიმამბმ - ბაგონი ეორა, რა კომენტარებს
გაკეთებდით სამდიუნოს წვერთა შიმშილობას?

მორბ - მაგათ შიმშილობით რა დააკლდებათ,
ისე არაბა მოსუქებულნი, ვათ საადღგომო კურ-
ბნეი!

მომინბმ - ნუ ხმაურობთ, მიმდინარეობს იმმშო-
ლობის მეთორე წუთი!

მწეხაძე - მოციხისოვ, შეწყდეს შიმშილობა!
წინააღმდეგ შემთხვევაში პროცესის ნიშნად პირს
აიკრიბე! კიციგია, ამაკარი პირი!

(კიციგია მუხაბის ცხვირსახოცი აუკრავს პირს)
ქიმიწინა - მე კი შიმშილად და... (ეკუ: ლუკაძე)
მწეხაძე - მიმდინარეობს შიმშილობის შესაბამე
წუთი!

მწეხაძე - ბაგონო კონსული, თქვენ შემოგუ-
ვლეთ, ოღონდ თავს ნუ დაიდებუთ... თქვენ მთელ
წკაპურგარდას სჭირდებით!

მწეხაძე - ბაგონო კონსული, ვალიდოლს ხომ
არ იხებებთ?

მწეხაძე - უშუალოდსა პანის კამუფლე!

მწეხაძე - დამთავრდა პანა წუთი!

ლუკა - გეყოფა ჭირიშე, მართლაც ხომ არ
დავხსოვებთ თავს!

მწეხაძე - მე ვაცხადებ მშრალ შიმშილობას!

მწეხაძე - იმედია, საზოგადოება სათანადოდ და-
ფასებს ჩვენს გმირულ ძალისხმევას! რაც შეეხება
მუხაბის, რომელიც განსუ განვადდა და პირი
დამამოთხობლად აიკრა, ვფიქრობ, სამდისნომ ეს
არ უნდა დაგოვოს რეაგირების გარეშე... კენჭისყ-
რაზე ვაყენებ საკითხს, ვინ არის მომხრე, რომ
საუბრედიანად ვისადილოთ?

(სამდისნოს წვერები ხელს აწვევენ. ღლის ხმაზე,
ეკვითი, ასევე ხელაწველნი სადილზე მიიკარნვენიან)

სწრაფი მსახივი

იგივე ხეცა. სამდისნოს წვერები კელის გასწ-
ვრივ გაშვრთებულან. ბოცო აიჯანსუ მუშემემ-
ართლიდ ღვას. მიუღინდან ბრობის ყიფის მისამის
- „ბოცო! ბოცო!“ მღერისთილეუბი კარავთან ღვინან
და ბრობის ხმას აყოლებენ

მწეხაძე - მეგობრებო! (ქვის გამოხეცვა) თქვენი
კონსული თქვენიანაა! დღეს უნდა გაგახაროთ.
მეგობრებო! ჩვენს მივიღეთ ცნობა, რომ გვეცნო
დამპოპოზი, რომელიც, თუ არ ყვდებით, ბერიკაშა!
ვაშა, მეგობრებო!

(პასუხად - „ვაშა!“ „ბოცო!“)

გვეცნო აგრეთვე პაპუხების რესპუბლიკამ და
ახლა ჩვენი საგარეო საქმეთა უწყება არაკვესს,
თუ სად არის ეს რესპუბლიკა! ვაშა, მეგობრებო!
(პასუხად - „ვაშა!“ „ბოცო!“)

გვეცნო მისმა უდიდებულესობამ მეუფე ჯგირკოში
მეთხოვეტემ, რომელიც, მართალია, არ ვაყით,
ვისი მეუფეა, მაგრამ ჩვენი საგარეო საქმეთა უწყება
ამხასუ გარაკვესს ამ დღეებში! ვაშა, მეგობრებო!
(ბრობის ღრინველი - „ბოცო! ბოცო!“ სგვენა - „გო-
რა!“)

მწეხაძე (სიკოს) - სიკო პაპა, კალრში ეს ქალბები
მოახვედრე!

მწეხაძე - პო, გენაცვალე, გაღაგვილე, გაღაგ-
ვილე! გოგოებო, მიუშველოთ ჩვენს ეურნალისტებს!
მწეხაძე (კამერაზე ხელს ააფარებს) - არაფერი
გამოგრჩეს!

(სიკო ცილობს გაღაგვისთავის სხვა რაკურსი
მოძებნის)

მწეხაძე - კარგად გაღაგვილე! წკაპურგარდაში
სიგვესა და პრესის სრული თავისუფლება!

(კამერაზე მანდის გაღაგვის. სიკო გაეცლება,
ცილობს გაღაგვა განაგრძის)

მწეხაძე - უოცნებობდი გაღაგვაზე! აი, აქედან
გაღამილე!

(კაბას წამოხდის)

სიკოს (ბრაზდება) - ფრი კვლავ გამაფუჭებინეს!
კალრში მხოლოდ ხელისგულები და რაღაც ნაჭ-
რებია! ახლა კიდეც ამ დღედაკაცის ნიხუხავი!

მამეხაძე - იძულებული გახდებით, კონსულს
შექნივლო!

სიკოს - მოიკლავს თავს!

მწეხაძე (სიგვეს ამოაგრძებს) - ახლა, ჩემო მეგობ-
რებო, დაგეშველიდებოთ, სამდისნოს სხდომას
ჩავგაგრებ და სადამოს ისევე შევიკრიბოთ სახიფო-
რმაციო მდინებზე. სადილმლო უნდა გაგანდით,
მანამდე შეიძლება გმუგარაკანის რესპუბლიკამაც
გვეცნოს და მამის ჩვენს ხელს ძალი არ დაჰყვებს!
(შემობრუნდება და სამდისნოს წვერებს ჩამო-
უვლის ბრობის ხმაური მისუხდება. ბოცოს წინ თამ-
უნა გაღაგვიდება)

მამეხაძე - ბაგონო კონსული! გთხოვთ, მაიქე-
ოთ ყურადღება, რომ ეს მანდილოსნემა გაღა-
გვის დროს ხელს გვიშლიან და ამით იშლეება
ჩვენი კონსტიტუციური უფლებები!

მწეხაძე - რა ვქნა, ხაკულა გოგო, ამ ცეგრე-
მელებს ეს ზღმეტი სიყვარული მოსიდა და ამის
განსი ხომ ვერ დაგაპაგამრებ? სიყვარულია მალეა
უნდაო, მაგრამ ესენი, ხედავ, ვერ მალაყენს! (ქალბები
მეგობრებო, მიეცეთ ეურნალისტებს მუშაობის საშუ-
ალება! წკაპურგარდასა და მის კონსულს სიმარ-
თილას არ ეთმინათ. და თუ ვინმე გყვილს გაღაგვაზე...
(მუქარით თმის უქნებს)

მწეხაძე - რა ანეკლოშია!

მწეხაძე - ვენაცვალე!

მწეხაძე - ყველა დემოკრატიულ უფრო დემოკ-
რატია!

მწეხაძე - გაუმარტოს ჩვენი კონსულს! გაუ-
მარ...
ქალბები - ჯოს!.. ჯოს!.. ჯოს!..

მწეხაძე - ნუ გამაწითლეთ, ჩემო საყვარლებო!
მწეხაძე - ჩემი ბიჭი! ზღმეტი გაღაგრებ თავს
ქალბები!

ლუკა - კონსული გქვია, ჭირიშე, თანაც დადი!
ჩემი დიაკო, ჭირიშე, ღამისაა დაჭკნეს დარდისაგან!
მწეხაძე - კონსული უნდა იყოს სიგვეს თავ-
ისუფლების გარანტი, მით უფრო, როცა ამ სიგვეს
აგენტი და მოღალატე კი არა, ასეთი თვალუკუქნა
გოგონა ამბობს. აბა, აქ იწყება სამდისნოს მორიგი
სხდომა და გლეგებადება!

(სიკო და თამუნა ეშმაღებიან გაღაგვისთავის)
მწეხაძე - ყურადღება! სამდისნოს სხდო-
მისთვის მოე-მზად-დით!

მამუნა (მიკოლონი) - ძვირფასო გელმეყურელებო! ახლა თქვენ ხელდავით, თუ როგორ ემბალება წკაპურგარის რესპუბლიკის უმაღლეს ხელისუფლება მორიგი სხდომისათვის! სხდომას გაუძღვება ბატონი კონსული დიდი ბოცო!

ბონი - მეგობრებო, მე გაგიძღვებით, თქვენ მომეყვით!

(კაბინეგის წევრებს თავში ჩაუღვება და იწვიოთ შემოუვლიან მრგვალ მაგიდას)

ირგვლივსკენ, ერთი, ორი... მიდი...!

(სკამებს მიფიცვებიან. კონსულის სკამზე კიციკა აღმოჩნდება. ბოცო ფეხზე დგას. უხერხული მღუმარება)

მიქიტა - რა მოხდა, რა სიხუშა?

ბონი (გაკვირებული) - უ-უ!

ლულუ - უკანალი ხომ არ გეწვის, ჭირიმე?

მე - ხეარძელი მოეწონა და რა ქნას ახლა!

მიქიტა (ყსილად კვირბის) - აა, ბოცოს სკამია?

აბა, ჩემს სკამზე ვინა მის? (თავბუნჯული, თითქოს სარქენალი, მიიწვევს თავისი სკამისაკენ, რომელზეც მხაკებს მდივანი დამჯდარა)

მხაკების მოძიანი (შემინებული) - მეუ შექმნალა! (თავს წაბოდავება ამხეშებებს მინისგან) თქვენ ჩემს სკამზე მისართ!

ამხეშებების მოძიანი - ამხეშებებს თუ ვივინა! ჩემს სკამზე გვერ სიამბეკილობის მდივანი მის!

სამბეკილობის მოძიანი - ჩემსაზე კი ჩაღმების მდივანი.

ჩაღმების მოძიანი - ჩვენ აქ იმდენს ვიბამთ, რომ ჩხვს გაგაბადებთ! უჭობებია კომპრომისი - თითო სკამით გადავიწვით! (გაღიანაცვლებენ. ჩანს ყველას უმინია, უსკამოდ არ დარჩეს)

ბონი (შევიით) - უ! სამთავრობო კრიზისი დაბლულა! მეგობრებო, ამ მთავრობა გუგუბრობამ კინადას სამდივრო შეიწირა! წკაპურგარის სახელმთ მადლობას უხუბი ბატონი კიციკას, რომ კონფლიქტი არ გაადრმავე!

მიქიტა - ჩემი სკამი მავარი შექმენება, ჯღობა მოჭირს!

ლულუ - გვერ ქორა უფრო მავარ სკამზე დავსეით, ჭირიმე!

(მოვლიდან თანდათან იშრლება ბროს ხმაურ)

მე - ბატონებო! დღის წესრიგში სკამების საკითხი საერთოდ არ ვაწერია!

ბონი (მუნჯაბეს) - ნუ გავხვალე ჭკუას! მახსოვს, პირატული იყავი, ახლა კი ყველაზე ადრე აქიკვიდი... ბატონებო! განსახილველია ერთადერთი საკითხი - რა უფრო ოპოზიციის?

მხაკების მოძიანი - ბატონებო! ოპოზიცია საჭიროა! ოპოზიცია რომ არ იყოს, ჩემს სამდივრო ვაქმლდებოდა და თანამშრომლები, განსაკუთრებით მდივანი გოგონები, უმუშევრად დაგვრეზონდენ! ოპოზიციას უნდა მოეფეროთ, თავზე ხელი გადავუვავთ, გამორჩეულად პოსლიკაბეს!

სამბეკილობის მოძიანი - უჭობებია თავზე ჯონი გადავამგვროთ, რა თქმა უნდა, კაკლისა!

ჩაღმების მოძიანი - მოგვესმინა მინც, რას ჩაღმობონ! იქნებ პუნსია ეცოგავებთ, აა?

ამხეშებების მოძიანი - ამხეშებებს! იყავინო რამდენი უნდა, პუნსიას კი ვერავის წკაპურგარა! ჯარო! სარღალი - საღლათის ვეჯრით თავი და ჯარი გავვიწინებ!

მე - ბატონებო, ოპოზიცია ითხოვს...

ბონი - მუნჯაბეს ენის ამოღების უფლება არა აქვს! გმირული შიმშილობის დროს განზე განვივდა და პირი ბიკრა!

მე - მათქმევეით...

ლულუ - პოსლიკაბე სუკის აგენცია! ქორა-შეილი სუკის აგენცია! ცხვირბამ რომ ცხვირი დაეცმინა, ჭირიმე, თქვენ გგონიათ, მართლა ოპოზიციის დაბნევა უნდა! სურლო ჭირდა და იმეგომ დაამეხიკვა! ჭირიმე, შენი ჭირიმე!

მე - ბატონებო, მათქმევეით...

ბონი - ვეფრობ, მუნჯაბე ჭკვიანურს ვერაფერს გვეყვებს. ამაზე მეტყველებს მისი ვეჯრე. მე მგონია, ის წკაპურგარელი არც არის, რადგან წკაპურგარიაში შეუღლებელი ოლენცე მუნჯა დაბლუბუციის! ამაზე წკაპურგარელი ჯანმრთელი, ახოვანი, ღამაში და თავისი კონსულის ერთგულია. მუნჯაბემ კი პირი ბიკრა და იყოს ახლა პირატული! ჩაღმების მოძიანი - ბრძული გადაწყვიტება!

(დაბარჩენი მდივნი უხმო გამს უკრავენ) მე - ხალხი არა ხართ, მათქმევეით!

მე - ღღაია, შურაბეცხოვასა გვაყენებს, ხალხი არა ხართ, არ გავაქვება აღამინა!

მიქიტა - ბოცოია, შენი ღღაკეცები ნამეგანს ახურებენ! მგვათი კაპასობისაგან თავი ამტკიცდა. ოპოზიციას კი დიდი არაფერი, ერთი-ორი სკამი უნდა მაგდას ირგველი!

მე - როგორ იქნება, ჩვენ ძლივს ვეკვეით!

მიქიტა - ქალები მინ გავგაზენს! ერთი სამბარეულიში შეუშვი, მეორეს ხელში ცოცხა მიყვი და ესეე შენი ორი აღღაია!

მე - დიდუ, რას ამბობს ეს კაცი!

ლულუ - ადრე ეწვობდი, ჭირიმე, რომ კიციკა ხანლო არ არის, გათენდება ერთი დღე და მგრის წისქვილზე მიუმეებს წყალს-მთქი!

ბონი - ჩემად (ყველანი გიოსევიან. გარედას ხმაური ხან გაღლასავით მოვარდება, ხან სუსგება) ჩემს ღამამ წკაპურგარის მძიმე დღეები უღდა! აქამდე ცხვირით მშვიდი წკაპურგარელი მოქალაქე გავხარდა! დაბს! ყური მიუვლეო! მოიმიწებს ფაილა ავისო! გუმთ თუ ჩემად მედგენ გვერდით, ცხვირით წყარად მოდგენ ბალას, ღღეს ყველა ერთხმად დაიწყო მშვიდი - თავისი საყვარელი კონსულის ხსებლს გაიძიხანა! მიუვლეო ყური!

(ბობს ხხი) - „ბოცო! ბოცო! ბოცო!“ ხანდახან გავრევა „ყო-რა“ რა ხლდა მეგობრებო! ოპოზიციის კიბო გავუნდა წკაპურგარის და მეგასგამ-

ლოთა ტაროსი

ებმა სამღვინოში შემოაღწა... დაბ, მეგობრებო!
მხედაბე - მოვითხოვ, სათქმელი მათქმევინო!
ლულუ - როგორ კადრულობ, ჭირიმე, კონსულს
აწვევსანებ!

ბერძენი - დაბ, ხმა ლეთისა და ხმა ერისაო...

ქიქობია - იქ ვორასაც იძახიან!

მე - ერთ ღღეს დაგმარხეთ შეენ და შენი
ლორე!

ქაძარო სარალში - ვეფერობ, თქვენი მეგობარი
ქორა კამათლის გავტორებაში უფრო ხელსწრაფია,
ვიღრე პოლიტიკაში!

ჩალიჩიასის მამიანნი - შეხევენება, რომ იცო
ბეჭდების რესპუბლიკის შიშინია!

სამხატვროსკოლის მამიანნი - ხალხი დაიმშა და
იბას გაიბახის, ქორას ნაქერდალი მაინც გვაჭამ-
ვით!

პენეშხიასის მამიანნი - ამწეფებებს, თუ დაიმშა!
(ხმები გათანაბრდა - „პოიო!“ „ეორა“)

მელონი - გარეთ შვავ ხალხი აკრებება!

მელონი - მოდიან! მოდიან! (შემოდან გუჯ-
ნი, გოგა და გოგა)

გუჯნი - ბაგონებო! ოპოზიციის მიგინგმა
ღეპუგაცა გამოგმანა! ითხოვენ შემოშვებას!

ლულუ (ბოცოს) - სულ შენი ბრალაია, ჭირიმე,
გათათხევე მეგო!

მხედაბე - ვაითხოვ სიტყვას!

ბერძენი - მეგობრებო, მივიღოთ, თუ არ მივი-
ღოთ?

ქიქობია - არ მიიღებ და რქებს დაგმგერვენ!
ჩალიჩიასის მამიანნი - მოვუსმინოთ მაინც, რას
ხალაობენ!

ბერძენი (გუჯნის) - შემოაშვით! კარგად გაითეთ,
ბოშიო არ შემოაპარნო!

ბერძენი (თამუნას) - გადაღება შეწვევიტო,
თორემ თმებს დაგაწიწნი, შე გაფუჭებული!

სამხედა - ქალბატონო, ეს არის თქვენი ინგელ-
იგნტობა?

ბერძენი - ყველა ინგელიგენტი მოლაღაგე!
ჩვენ ვაყვას ერთადერთი ნამღვილი ინგელიგენტი
- დალა ბოცო და მეცე საჭირო არც არის!

მელონი, მამიანნი, ნუნუბა - მოვიდნენ! მოვიდნენ!
(შემოდან პოლიტიკე, ქიორაშვილი და ცხვირ-
აბე)

გუჯნი - შეხედით! უსაფრთხოების სამხახური!
ხელახი შევით, ფეხები განმე!

(განისაშობს უჩიოავენ)

შეგმილიათ, გაბაროთ!

(ღაგვის ბეჭის კონსულის უკან ღღებან: მღღერ-
ონელები შემოსილებს მისციელებიან)

მელონი - მოლაღაგე! გამეცე! აგენცო!
პოლიტიკე, შე მართლა პოლიტიკე! ქიორაშვილი,
დაგაწიწნი მაგ ბუნდას! ცხვირბე, შე ლოთო,
გრამაინო და გათახსირებული!

(ოპოზიციონერები ქალებს თავს დააღწვენ, მაგი-
დასთან მიდიან და კაცობის უკან დაღვებიან)

მელონი - ღღეს წკიურგარიის საგახტო

ქალაქ ქუქულაში დღის ამბები ხდება! ხალხი
აღსდგა უზურპატორისა და დიქტატორის ბოცოს
წინააღმდეგ! ჩვენი მოთხოვნებია: გაათავისუფლოთ
პოლიტიკეებმარა ქორა! გამოგვიყოთ ადვოკატი,
მინიმუმ სამი, მრგვალ მაგიდასთან! კანონი, რომ-
ლის თანახმად ბოცოს ეწოდა დაბი, ბატონმა
კონსულმა საჯაროდ თავზე გადაიხაოს!

ლულუ - ჭირიმე, შენი ჭირიმე! ასეთი თავხელობა
გაგონია?

ბერძენი - ბაგონებო! მე თანახმა ვარ დავემორ-
ბოლო თქვენს მოთხოვნებს! ღღესვე ბერად შევღლები
მონასტერში, წყალსა და ორცხობილას ვიჭარებ,
ვილოებ თქვენი დაბნეული სულებისთვის! მე თქვენ
არ მპეუღბართ, თქვენ მე გყვიან მესურთ, მე ვა-
რღებს დაგებურებთ! დაბა... დაბა ბოცო ამიე-
რიდან გახლება ბოცო თავდაღებული!

მე (გარბს) - ჩემი ბეჭი, გული გაგახეთქეს ამ
სასიკუდილებმა!

ლულუ - არ გადაირო, ჭირიმე, არ გასულ-
ელე!

ბერძენი - მაგრამ, ძვირფასო მეგობრებო, როგ-
ორა მოზოთი გაგათავისუფლო თქვენივის კარგად
ცნობილი ქორა, რომელმაც წინა კვირას ჯიბიდან
კონსულს გამგებრი ამწახან! ან როგორ შემოუ-
სხდებით მრგვალ მაგიდას, როცა თქვენ ოთკუთ-
ხასა ხართ მიწვეულნი! კანონი კი შემძღდა თავზე
გადაეხიო, მაგრამ დაბი თუ ვარ, წყალშიც რომ
გადავეკრავ, მაინც დაბი დაგერება!

მელონი - ეს საკითხი რეფერენდუმზე გა-
ვიტანოთ!

მხედაბე (გირლის ხმით) - მეც მათქმევინო!

ბერძენი (ყრადღებას არ აქცევს) - ვითქვით, გადა-
ვდექე! იცით, მე რე მა მოხდება? აირევა თედა
წკიურგარია! ქალაქი ქალაქს დასცხებს, სოფ-
ელი - სოფელს, ნათესავი - ნათესავს, მეგობარი -
მეგობარს, ცალ-ქმარი ერთმანეთს და შვილები -
მშობლებს! ქუქულას ერთ უბან გადაეკაცლება
მეორეს და შევა თავზე ჩამოგვეშობა, რადგან მე
დაბი ვარ და მხოლოდ მე მიჭირავს მხრებით
შეცის თავიან!

(ცოცხი - „ეო-რა! ეო-რა“)

ქიქობია - გამეცეალე, ბოცოთა, სკამი და ღე-
ინახავით, თუ რამე ჩამოინგრევა!

ბერძენი - ვეზავ, მგრება და მოლაღაგეები ფეხზე
ღამღარან და ჩემს გადაეცეებას ცდილობენ, მაგრამ
ნუ დაგაწიწნი, რომ ეს მაგადა ჩემი შექცეულია
და ერთ ფიგარსაც ვერავინ ააგლეჯს!

ქიქობია - ამ მაგიდას რომ ვქვღავდით, ბოცოთა
ჩემო, ლურსმანი და ჩაქუმი მე მოვიგანე, ფეხები
მუჭაქემ მორბენიან, ფიცრები კი ქორამ აწახანა
აგევის ფანრიკაში!

მელონი - თუ ნებით არ დაგეთანხმებები,
ძილებული გახვდებით, ძალით ღაგისაკუთროთ,
რაც გვეკუთვნის!

ქიქობია - მე მუღამ სუსების მხარეს ვიდექე!

სამდივნოს გამგულ თუ დამინშნაეთ, გამასხენდება!
ქსწმწრამწმწმწმ - როგორ ფიქრობთ, ბოცოს
მართლად მოკერეუთ?

სმწმწმწმ - ცოგა ნაადრეველ ხომ არ წამოვიწყ-
ეთ ეს ბუნჯე? რაღაც ცხვირში მიღუგუნებს, ლამის
არის დავამცხკვო!

მწწმწმ - ცხვირის დაცხინკებით დადი ბოცოს
ვერ მოკერეუთ. აიციხელი, შემოგვიძახებს და
ამით დამთარღება ყველაფერი! ბოცო მძიმედაა
შეიარაღებული ვარდებითა და მხბაკებით. ჩვენ
სასწრაფოდ უნდა ვიშოვით შარბაზანი, თორემ
ბოცო მირველად თუ დავაჭყო მხბაკების სროლა,
იყოლო, მუხლს გავფიქრობავ!

სმწმწმწმ - მარბაზნად ჩვენი პოსლიკაძე გამოგ-
ვალდება!

(მელოლე მარწმ წამოკრავს. კიკიტა ცილიობს
მხედრული წყით გაბაროს, მაგრამ ფეხი ერევა. ქერ-
დი ჟორა დარღმანდულად მოდის)

სმწმწმ - რა უკლება აქვს, გვესროლოს! არხე-
ნეგემი ხმა მიგეცით და ახლა უნდა გვესროლოს?
ას ვალდებულია თავის ამომრჩეველს მოუთმინოს,
მე კი ვალდებული ვარ მისგან მისი ამომრჩეველები
დავიცვა!.. თუ გვესროლა და არ გაიფიქრეთ, მაშინ
ჩვენს მოვალეობას პოლიომლე შეეახრულებით!

ქსწმ - ბოცოეკას გავექცე, ბოცო, მე? მესერის
და მიკემვერ პარაბელუმს! ეგეოები მიქნია?

მწწმწმ - შეეკელო, კონფლიქტი მშვილითა-
ნადა მოეგვაროთ! ასე უნდა ვესროლოთ, თმის
ღერევი არაფის დაუბარდეს და ქსწმქლამაი ფანჯრის
შუშაქ არ გაიბზაროს!

ქსწმ - თუ დღეაქალაქი დაგვეწერა, ახალს
ავაშენებთ, მთავარია, ბოცოეკა ღამაზად გავკ-
ოჭოთ და პარამასთან დაგვით!

ქსწმწმწმწმ - ბაგონებო! ყველაფერი წინასწარ
უნდა გაეთვალდო! მოვიამბროთ, რა იქნება ჭკუთ-
ქის და რა იქნება უარესი? თუ ბოცოეკა გავბღუთ
და ჩვენ გავბოკოეკით, მაშინ ხომ გვიგულავია
და გვიგულავია, მაგრამ თუ ვერ გავგულავთ, ომი
მოხდება! ომი, ბაგონებო, ორნაირად მოავრდება,
ან მოვიგებთ, ან არა! თუ მოვიგებთ, ხომ გვიგულ-
ავია და გვიგულავია, თუ წვაგებთ, მაშინ ორი
გამოსახალი დაგერჩნება, ან ცოცხლები დაგერჩნები
და მოვიცხავით, ანდა დავიხოვებთ... თუ მოვი-
ცხეთ, ხომ გვიგულავია და გვიგულავია, მაგრამ
თუ დავიხოვებთ... (პირფარის იწერს), ან სამოთხეში
მოვხვებით, ან ჯოჯოხეთში... თუ სამოთხეში მო-
ვხვდით, ხომ გვიგულავია და გვიგულავია, მაგრამ
თუ ჯოჯოხეთში მოვხვდით, მაშინ ან ეშმაკი შეგვეჭ-
ამს ან არა... თუ არ შეგვეჭამა, ხომ გვიგულავია და
გვიგულავია, თუ შეგვეჭამა და...
სმწმწმ - სექ!

ქსწმ - შენ თუ შეგვაძა, კი ვიცი, მაქედან რაყ
გამოვა!

სმწმწმ - ბოცოს! არ გამხეთქა გული? მუხლები
ამიკანკალდა და მომშივდა კიდე? (კეც ჩაიღებს

ბარში)
სმწმწმ (მეკროლონით) - ბაგონო კიკიტა! თქვენ
ოპოზიციას ჩაღვეუთ სათავეში! არ გამინებთ
ასეთი პასუხისმგებლობა?

სმწმწმ - მაშინებს და მეტი არა! მართლაც
რომ გყავა მომხელეს, რას შევბე მერე! თუ დავი-
ჭერი, ხომ მეგკინება, თუ მომკლეს, მიღალ უარესი!
ქსწმ - მაგას ნუ იტყვი, კია კია ქელეხი!

სმწმწმ - შე ვიცი, ვისი ქელეხია კია! ხომ ვე-
უნებულოდი, ნუ გამბზარავებთ-მეთქი, ახლა უყარონ
კაკალი!

სმწმწმ - ვთქვით, გამამრჯეუთ და დაიდი ბოცო
გადააყენეთ!

ქსწმ - მერე გორგის ნაჭერს ვერ მივეულებით
თუ! ბოცოეკას რომ წავაჭვენ პარამასთან, მიყუროს
მერე შორიდა!

(თაშუნა გამოდის აფანცენაშე)

სმწმწმ - მკერფასო გულქმაყერებულო! ჩვენი
ღელაქალაქის ქსწმქლას ქსწმემში კვლავ ხალხმზრ-
ვალი მიგინგებია! ასე ათასი კიკიტისგა შეკრებილა
და მოითხოვს დაიდი ბოცოს გადაყენებას!

(ისმის ყვირილი: - „ბოცოეკა, ძირს!“)

ასე ათასი ბოცოსტი კი შეკრებილა სასახლის
წინ და ცილიობს დაიცივას თავისი კონსული

(ხმები - „ბოცოს გაშმარჯოს! ჯოს! ჯოს!“)
მწმწმწმ (ფიგას და გოგას) - ფრთხილად ბუჭებო!

(მღვდროს) ფხიზლად, ქალბებო!

მწმწმწმ - მკერს მარგონს ვეყოფით, გოგოებო!
ვისე ჩვენს დადი ბოცოს თითის დაბაკრებს...

მწმწმწმ - გავსრუდებთ ჭიასავით!

მწმწმწმ - დაგვაწარავთ!

მწმწმწმ - განწუ შემოვიხვეთ! (გულფონი რეკავს)
მწმწმწმ - ალო! ქალბაგონი ემუ ბრძანდებით?

აპ, ქალბაგონი ღულე! ჩვენს მხარეს სიმშვიდეა!
მკერი თუ გამოიჩნდა, მკერდით შევეგებებით!

(შემოდის მისაკების მღვიანა)

მისაკების მღვიანა - ვაი-მე-ქ! საით წავიდეთ-ქ!
ვინ გამამრჯეუ-ქეს!

(ბოცო, ემუ, ღულე, სამდივნო, მღვიანები ჩემოდ-
ნებით და შურგანთებით არიან)

ბოცო! (მხბაკების მღვიანა) - სადა ხარ ჩემო
მრჩეველო და ჭკუის მასწავლებელო?!

მისაკების მღვიანა (ხელავს ოფშენტს) - ახლავე-
ქ!

ღულე - შენ, ჭირამე, მაგვის გვისის იმედით
თუ ხარ...

ბოცო! - ხომ კარგად გაიგონე, რას ითხოვს
ჩემგან ოპოზიცია? თუ იცი გამოსავალი?

მისაკების მღვიანა - ოთხნაირი ვარიანტი
დავათმავე!

ბოცო! - აბა, პირველი მომასხენე!
მისაკების მღვიანა (იწმარწვება) - თქმა მიჭირს,
ბაგონო, მაგრამ მკერი უნდა გაყულო!

ბოცო! - სამხედრო ძალა თუ არ მყავს?
მისაკების მღვიანა - მაშინ მოკერიგდით!

ბოლო - მოვერდივ? კიკიასა და ყორას? არასოდეს!

მისაკჰამის მღმინნი - გაღაღგომას, ცხადია, არ იკარებთ!

ბოლო - ისევ გაღაღგომა? შენც ამას მეუბნები? მისაკჰამის მღმინნი - პირიქით, გეხევეწებით, არ გაღაღგო!

ბოლო - უშუროდაც ვიცი, გაღაღგე თუ არ გაღაღგე! შენ მეოთხე გამოსაკალი მიკარნახე! მისაკჰამის მღმინნი - მეოთხეს კარნახს აზრი არა აქვს, ბაგონო კონსულო, იგი თავისთავად მოგვადგება კარზე!

მე - უყრე ამას, გულს განგებ გვიხეთქავს! ლუკუ (მისაკჰამის მღმინნი ავრთხიულად) - რას მიელ-მოვლები, ჭირიმე! გაღაღგე და გაღმოდე! უკანდას ნუ ათამაშებ, ჭირიმე, დაიყენე შენთვის! ჭირიმე, შენი ჭირიმე!

მისაკჰამის მღმინნი (თითქოს დაბაგარავდა) - ქლაბაგონო ემუ! ქლაბაგონო ლულუ! (ჩუნჩულით) იბად ბოციოს გაუ-მარ-ჯოს!

ბოლო - უნდა გამიმარჯოს, მამ როგორ! მთელი წკიპურგარია ჩემზე ლოყულობს და რაგომ არ გამიმარჯდება! აგურ ჩემთან არიან ჩემი ერთგული მეგობრები! ბაგონო სამღვინოს წვერები, ვინაიდან და რადგანაც მაგვად დაგვემგვება, სამღვინოს ფუნქციონირება სხდომას განსხილად ვაცხადებ! დრო ბევრი არა გავქვს, აზრი გაუთქვიათ მოკლედ და ბუნღოვნად! აბა, ვინ დაიწყებს? ბაგონო სამღვინოს მღვინნი!

სამამბაპოლონის მღმინნი - ჩვენი პოლიცია და უშიშროება პოლიციას და უშიშროების მხარესაა! როცა ქვეყანას საშიშროება მოელის, ჩვენი ვალია თავი უშიშრად ვიგრძნოთ. ჩვენ პოლიციაში ვერ ჩავერევი, ჩვენ სამე ვეკექვს ქრდიანს, რომელთანაც თლია „ღურაჩკას“ თამაში. სპორტის ამ შესანიშნავ სახეობაში ისე გავიწაფე, მიმიწვიეს „ღურაჩკას“ მსოფლიო ჩემპიონატში, მონტეკარლოში. იმდრო, იქ მე დიდ სახელს მოვეხვეყე ჩვენი საყვარელ წკიპურგარას... თქვენ აქ იბრძოლით, მე კი - იქ!

ბოლო - ბაგონო ჩალინების მღვინნი! ჩალინების მღმინნი - ბაგონო კონსულო! მე იმდენი ვიჩაღიწე, მოსავლის ახალეუბა გამუქტეში უნდა გავემგებავო! ვინდლო, გაღაღგავენს, იქ გელით ხელით და გულით, გამშლილი ხელით!

ბოლო - ბაგონო სარდალი! ჯარო სარდალი - ბოცი, გეთაყვა, მე ხომ ჯარი არა მყავს, ჩემი ხელფასით ორ კილო მუშა კიგონს თუ ვიყიდი! ჩემი, ავეკიდები ჩალინების მღვინს, იქნებ სუვრიდან ფინნხი მომიყაროს!

ბოლო - ბაგონო ამჟამუხუხების მღვინნი! ამჟამუხუხების მღმინნი - შრომის კანონმდებლობის თანახმად, რასაც თვითონ დადი ბოცი აწერს ხელს, შეგებულებამ მომიწია და მზადა ვარ დაღლილი ნერვები ბაბამის კუნძულებზე დავასვენო!

(წახასულელად ჩამწკრივებიან) როგორც დადი ბოცი ბრძანებს, ირგვლი-ვის-კენ!

მამუნა (მიკროფონით) - ბაგონო მღვინულო, საით გავიწვიოთ?

მღმინნი (გარდა მისაკჰამის მღვინისა, წამღვრებთ) - ემი-გრან-ეი-ში! (მაგარულობანას თამაშის ხგლით ვაღიან. ისმის ბორბლების ხმაური და შაგარებლის შეკვლევა) მამუნა (ბოცის) - გემი როცა იძირება, ვინთხები პირველნი ვარბიან?

ბოლო (თითქოს გამოფხიშლად) - აპ, შენა ხარ, ხაკულა გოგო? შენ ფიქრობ, ჩემი გემი იძირება? მამუნა - გაღაღგოთ, ბაგონო კონსულო, ამით ქვეყანას სიხსილდურას აპივლით!

ბოლო - გაღაღგე? იქნებ მართლაც გაღაღგე, პა?

მე - იცოდე, თავს მოვიკაბე! ბოლო - მოიცა, ქალო! წავალ, სადმე მონასტერში განვმარგოვლები! გენიალურ ლექსს დაეწერ! ვარდი სილაში - სილაგვარულ- ანდა ფრლომითობის ახალ თეორიას შევემუშავებ... ან უბრალოდ შექსპირს ვთარგმნი სუხაბილს ენიად ინგლისურად, პა...

მამუნა (ღანუღლად) - დაბ, ბაგონო კონსულო! მე - ჭკუა გიდრობო ხომ და გოგუქამ! იქნებ მგრის შემოგვანხილია და ამიგომ გეუბნება ასე. ჩემი კი სიგყვე არა გჯერა! წავალ ახლავე და სტრეჩინს დავკვებ!

ლუკუ - ჭირიმე, შენი ჭირიმე! ვასულელები, ჭირიმე, და საციეთში გიკრავენ თავს! აბა, წკიპურგარიაში ვინ სულელი გაღაღგვარა, ჭირიმე! ვეკიკი ხარ და ვეგატურად მოიქციე. ავილით ფიგო და ისე გაღაღგვარო, ასფაღგე დაეგატეწილო! შენ ნუ შემინდები, ჭირიმე, ერთი რომ შევუძახხო, მილიეთის ბაჭები მოციელებიან და ქვას ქვამე დააღლელები!

ბოლო - მართლა? მოვლენ? მამა! (თამუნა ავანსენაზე გამოდის) მამუნა - მერფოსი გელემგურებულო! წკიპურგარის რესპუბლიკის საგახტო ქლაქ ქუქქულაში დაბადებობა კულმინაციას აღწევს! არ ცხრება მთავრობის საწინააღმდეგო გამოსვლები!

(ხმები - „მირს ბოციკა!“ „გაღაღგე! გაღაღგე!“) მაგროზ არ იკლებს მთავრობის დამცველთა რიგებს!

(ხმები - „ბოცის დიდება!“ „დიდება დადი ბოცის“). საზოგადოება გაიხილნა ბოციისტებად და კიკი-გისტებად!

(მოწინააღმდეგე მხარეებს სცენა ორ თანაბარ ნაწილად უყრიათ)

მეჩხადი - ჩვენ კვლავ მზადა ვართ მოლაპარაკებისთვის! პირველი და უმთავრესი პირობა ის არის, რომ მე ჩემი საიტქმელი შემახსენონ და მათქმეწინონ კიდევ!

ლომთა ტაროსი

მიხაკაპის მღვიმანი - მუნჯაძე, შე ცულო!
ლაპარაკის მეტი რა გიკეთება, წინასწარ ვეითი,
რასკ იტყვი!

ქიქობა - მოლაპარაკება კაია, მაგრამ ამისთვის
საჭირო თაიგულები უმჯობესად დროულად მოვი-
მარაგოთ!

ქორა - ისეთი თაიგული გვინდა, ბოცოკას
რომ ვესერი, თავი კვახით ვაუსკეს!

ლულუ - მზად თუ ვართ, ჭირიმე? იარაღი ხომ
უნდა მოგვემარაგებინა თაუდაცივისათვის!

ბოცო (მხაკების მღვიანს) - გვაქვს საკმარისი
ამუნიცია?

მიხაკაპის მღვიმანი - დაკრეული გვაქვს ეს
როულნობის მიხაკი! მოწინააღმდეგე, ვუჭრობ,
ვერ მოგვერევა!

ბოცო - რაკი მგერი სუსტია, ჩვენ კი ძლიერები
ვართ, მგერი მაინც მგერია და არ გვემუტება,
ამიგომ მზად უნდა ვეყოთ იმისათვის, რომ მოწ-
ინააღმდეგეს თავი მოუერებით გაუგებოთ. საე-
რითოდ მე კეთილი და გულწვილი ადამიანი ვარ,
ვერ ვიგან ძალალობას, რა თქმა უნდა, თუ თავს
ძალით არ შექმობაღახავენ!

ქიქობა - მთელი არსებით ვიღავწოთ მშვი-
ლობისათვის, ერთი თოფიც არ უნდა გავარდეს,
ერთი ბოცოსტიც არ უნდა დამზღუდეს! ბოცოიას
იმის გვინი თუ ვყო, რომ სკამი დამითმოს,
არაფერიც არ მოხდება!

მიხაკაპის მღვიმანი - ბაგონო კიკისტიკებო! თქენ
უნდა იყით კონსტრუქციუტენი. უფლება გაქვთ,
გაკრავით, შენისებრი მოგვეცი, მერე შინ წახ-
ვიდეთ და მშვიდად ამინოთ, სანამ კარზე დაგიკ-
ვანებდით! თუ მართლა აჯანტები და მოლაღაგები
არა ხართ, თქვენსეუ ვეხით, მშვიდობიანად, მოქ-
ალაქობრივი რწმენით, აღგატებულ ბოცოსტა
ტამის ვიდალში, შეხვალთ ცხებში და ჩაჯდებით,
სანამ დაიდა ბოცო ამნისტიის კანონს ან გამოსცემს,
ან არა!

ქორა - ბოცოკა, სულ რომ ეღერტულებ, სამ-
შობლო მიყაროსო, გადადევს და წადა მონასტერში!
ბოცო - ბუნებამ თაუგმდაბალი გამაჩინა. თუ
საჭიროა, გადავლები კიდე, მაგრამ ჩემი მრავა-
ლრიცხოვანი მომხრეები კალთას მხევენ, სუ გადა-
ვლებოთ და კალთის შემოხევას, ისე დადა ბოცოდ
ღარწენა მარწენია! მე ერის ნებას ვასრულებ,
რადგან ვინც ჩემი მომხრეა, ის არის ჭეშმარიტი
ერი, ვინც ჩემი მოწინააღმდეგეა - ის მოლაღაგა,
მოლაღაგე კი ღირსია იმისა, რომ ქუნქულადან
და მთიულ წეიპურგარიიდან გაუბეყოთ... ცოცხით
გამოგვით ჩვენს სამშობლოს და მივიდეთ ნამ-
ღვილად დაგვილ-დასუთავებულ წეიპურგარიას...
გაუმარჯოს, მეკობრეობ, ისეთ წეიპურგარიას,
სადავ არც ერთი მოლაღაგე არ იქნება!

ბოცო (მხაკების მღვიანს) - ვაშა!

მუნჯაძე - ბაგონეო და მაგონეო! პირსისხ-
ლიანი დეიტატორი, არსეთუ პარინდამაინც დადა

ბოცო, ანუ როგორც ჩემი მეგობარი კიკია იტყვის
- ბოცოა, ანდა როგორც ჩემი არანაკლები
მეგობარი გონა იძხის - ბოცოკა ვერს არ უვდებს
ჭეშმარიტად თავისუფლებისმოყვარე წეიპურგ-
არიულების ხმას და აპყოდა ერთი მუჭა ბნელზე
ბნელი, მთლად ჩაბნელებულ ბოცოსტას ნებას,
რომლებიც გამს უკრავენ და დამიბატონის ხმაზე
აეკეკებენ!.. ბაგონეო და მაგონეო! იმისათვის,
რათა ბნელ გონებაში შევიგანოთ სინაღლე, საჭი-
როა ჩვენი ღემოკრავიული მატინგი შევეუერთო
იმით არადემოკრავიულ მიგინტს. რაკი ბუერნი
ვართ, მივაწვით ღონივრად და ღემოკრავიულად,
ისინი იმეობა, დაგვებლებანი უღონოდ და არა-
ღემოკრავიულად... აბა, პე!

(ერთი მხრივ კიკისტიკები, მეორე მხრივ ბოცო-
სტიკები მიოწვენ ბარაკაისაკენ. ისმის ღლის გამა-
მხნეველად რაკენი).

ბოცო (მხაკების მღვიანს) - დიდება ბოცო! ძირს მოლ-
ალაგებო!

ქიქობა (მხაკების მღვიანს) - ძირს ბოცოკა! გადადევს, გადა-
ღევს!

(ამაო შორის, ბარიკაღზე თამუნა ჭკუასელი დას).
სამანა - შეგერდით! ახლა აქ სისხლი დაი-
ღებო!

ლულუ (მხაკების მღვიანს) - ესროლე, ჭირიმე,
რას ელოდები!

სმიქ - ჩამოდი! ჩამოდი! მოგებლება!

(მხაკების მღვიანს მიხაკს ესერის, კიკია -
ვარღს. ხმა გვყვის გასროლასა პაგეს).

სამანა (კენჭით) - ვამე, ღედა!
(სიკო მივარდება. თამუნა მის ხელებში აღმო-
წნდება)

სმიქ - ოლონდ არ მოკვებ, გენაცვალე, ოლონდ
არ მოკვებ!

(წუთიერი მღუმარება. უეცრად აყაყინდება)

ქიქობა - ჩვენ არ გვესერია, ეს ბოცოიამ ის-
ლოდა!

ბოცო - ჩვენი მხრიდან არაყის უსერია, ეს
კიკიამ სტეორენა!

ქორა - ბოცოკას სინდისზეა ეს წმინდა მხევე-
რული თამუნა ჭკუასელი წეიპურგარიულია ნამუსი
იყო... დასცხეთ მეკვლელებს!

ბოცო - წეიპურგარიის საქალეთში ყველაზე
ხატულა გოგო მოგვიკლეს მოლაღაგებმა! კიკი-
იას, მუნჯაძეს და ჟორას კისერზე იყოს ეს საეკუნო
ცოდე! მიდეთ და დასცხეთ!

(სიღრმეში ჩაბნელება. ღლის ხმა. ვრამული.
აჯანტებამე პაგარა სანთელი ანთია. სიკოს თამუნა
გამოსევა)

სამანა - როგორ მეტინა! რა მოხდა?

სმიქ - ცოცხალი ხარ, ჩემო გოგო? როგორ
შემაძინე!

სამანა - რა ხმაურია?

სმიქ - იმ ხმაურს აწე ვერაფერი დააწენარებს!
ღედაქალაქი იღებო!

(სენა განათლება. ნანგრევები)

მელოლი (დოღზე მსუბუქად უკრავს) - ჩახრუხადე, „თამარიანი“, ამონარდი 56-ე, 57-ე და 58-ე სტროფებიდან:

ჩემსა მოემესა, ლომთა მოძმესა,
ვის არად უჩნდის სახლი და კარი,
დამეგეს მქელად: გაიჭრეს ველად,
დაღურად ჰქონდის ლომთა შამზნარი.
არვისა სწორად წაყიდის შორად,
ინლოეთს იყვის მისი სამღვარი.
ამოვლნის ინდნი, ხანნი და ჩინნი,
არარად უჩნდის მას მათი შარი.
აგალას მოპყვის, ქვეყანას მოსცევის,
არვისი ჰქონდის შესაპოვარი.
ხაშარეთს დაპყვის, რუსეთსაჲ გაპყვის,
შღვის პირით ქროდის გაროსთა ქარი.
წაყიდის ხმელსა, იონთა ველსა,
მუნ, სადა მეფედ ვის კეისარი.
მოვლნის ქალაქნი, ზღვისა ალაგნი,
სრულად ეგვიპტე, არაბთა მხარი.
ამუნს შოვიდის, თავი იდიდის,
რა ხამდის, მუნცა ქმნის იგ საქნარი...
ბატონებო, დაბრუნდა მარადი ურია, მარადი
მოსეგიალე... დაბრუნდა ნაცნობი უცნობი!

(მედოლე სიღრმეში იხევს. შემოდის ნაცნობი უცნობი. ეს არის ჭადარა კაცი. გურისგულად აცვია. ზურგანთა აჭრელებული აქვს სხვადასხვა ავიაკო-მპანიების ემბლემებით)

მამშნა - ჰეი, ეს ვინ არის?

სიქო - თითქოს მეცნობა!
ნანსწოზი უსწოზი - ყმაწვილებო, ვინ დაანგრია
ეს მშვენიერი ქალაქი?

სიქო - ჩვენ თვითონ დავანგრიეთ, ბატონო!
ნანსწოზი უსწოზი - მთავრობა სადაა?

სიქო - გაიქცა, ბატონო!
ნანსწოზი უსწოზი - ოპოზიცია?

სიქო - რეანიმაციის განყოფილებაში წევს,
ბატონო! ისეა ნაგვემი, ქვეყნის მართვა, საეჭვოა,
რომ შეძლოს!

ნანსწოზი უსწოზი - შორი გზიდან მოვდივარ!
ვიფიქრე, მშობლიურ კუთხეში მშვიდი სიბერე მექნე-
ბა-მეთქი... ეჰ, რა გაეწყობა! წიკპურტარის სიყვარ-
ული მაიმულებს, ხელისუფლების მძიმე გვირთი
მე ავიცილო! (ენერგიულად)

მომყვით, ყმაწვილებო!
(ავანსცენაზე გამოდის მედოლე. ნელ საცეკვოს
შემოპრავას.)

ერთი მხრიდან ნარნარი ცეკვით შემოდან ბოცო-
სტეპი. მეორე მხრიდან - კიკისტები)

ბოსწოზი უსწოზი - ბოცო ცოცხალია! დიადი ბოცო
ცოცხალია!

კიკისტებში - ბოცო მოკვდა! ბოცო განქარდა!
(ხმები სუსტდება. კარგა ხანს ისმის ექო - „ბოცო
ცოცხალია!“ „ბოცო მოკვდა!“ „ბოცო ცოცხალია!“ „ბო-
ცო მოკვდა!“)

შარლა

მხატვარი ვია შენგელია